Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 375
Vineri 29 noiemb. 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Nici un ceas pierdut la ultimele munci agricole de toamnă

Să fie intensificat ritmul arăturilor adînci și al desțelenirilor

In ultimele zece zile, ritmul a-ăturilor adînci a fost intensificat, n întreaga țară executîndu-se lu-rări pe o suprafață de 326.600 de a., dintre care 113.062 ha. in ;ospodării de stat și 266.566 ha. n gospodăriile colective. Cele mai nari suprafețe au fost arate în re-'unile: Hunedoara (82,3 la sută), .aiova (71,7 la sută), Autonomă 1aghiară (70,4 la sută) și Stalin 65,1 la sută).

Multe gospodării colective din ra-onul Alba, cum sînt cele din comu-ele Oiejdea și Benic, nu au lăsat o almă de pămînt, care să nu fi fost rată, în vederea însămînțărilor de rimăvară.

De asemenea, în multe gospodării le stat și colective din raioanele 3herla, Aiud și Cluj arăturile a-lnci s-au terminat.

Trebuie subliniat însă că rezul-atele obținute pînă în prezent nu ot fi de loc mulțumitoare. Planul răturilor adînci a fost realizat de bla în procent de 32,5 la sută în egiunea Iași, 37,8 la sută, în regiu-ea Suceava, 37,9 la sută în Bacău. uprafețe foarte mici în comparație u forța de lucru existentă au fost rate în gospodăriile de stat din egiunile Pitești, Oradea și Timi-oara.

Pe de altă parte și acțiunea de esțelenire a pășunilor și finețelor lab productive se desfășoară ne-ıgăduit de încet în toate regiunile. 'înă acum, excepție făcînd gospo-ariile de stat, s-au executat des-elenlri pe numai 6.326 de ha, rea-izîndu-se astfel numai 8 la sută în plan.

Cauza acestei stări de lucruri onstă în primul rînd în nefolosirea ıtregii capacități de lucru a trac-oarelor și atelajelor. Intovărășitii in comuna Jojib, regiunea Baia lare, de pildă, deși au încheiat ontract cu S.M.T. Apa, așteaptă e mai bine de două săptămîni ractoarele. La întovărășirea din omuna Buzoiești, regiunea Pitești, răturile adînci bat pasul pe loc, în cauză că tractoarele trimise de .M.T. Mirnși s-au defectat în razdă și n-a venit nimeni de la tațiune să le repare. Astfel de ipsuri se pot întîlni în multe alte aioane.

Este necesar ca organele agricole e la regiuni și raioane ca și con-'ucerile S.M.T-urilor și gospodăril-or de stat să ia măsuri concrete entru a se intensifica ritmul ară-urilor adînci, lucrare de bază pen-ru obținerea unor recolte bogate n anul viitor.

In acest scop, este necesar să se rganizeze în S.M.T.-uri și gospo-lării de stat cel puțin la unele rigăzi și schimbul al doilea, iar ıctoarele care au fost reparate să ;e retrimise în cîmp, spre a se mă-i astfel viteza de lucru zilnică.

Mecanizatorii de la S.M.T. Videle, regiunea București, se străduiesc să execute arături adînci de cea mai bună calitate pe ogoarele unităților deservite. După cum se vede din surîsul tractoristului Argeșeanu Constantin din brigada a VI-a, inginerul Șerbănescu Aurel, agronomul șef al S.M.T.-ului, și șeful de brigadă, Bădulescu Nicolae, nu vor găsi nici un greș.

Ajutor tovărășesc

La sfîrșitul săptămînii trecute, am fost la gospodăria agricolă de stat Florești, raionul Focșani. Aici am aflat multe lucruri bune care fac cinste întregului colectiv de muncă al gospodăriei.

Intrebîndu-l pe șeful secției plan-producție cum stă gospodăria cu executarea muncilor la zi, ca, de pildă, arăturile de toamnă, dînsul mi-a spus:

— Nu tocmai bine. Pînă acum am reușit să arăm numai 400 de ha din cele 800 planificate.

— De ce numai atît, l-am întrebat eu?

— Iată de ce. Timp de 10—12 zile un număr de opt tractoare ale noastre au ajutat la însămînțări unor gospodării colective și întovărășiri agricole din raionul nostru. Printre acestea se numără colectiva din Suraia, întovărășirea din Jorăști, cea din Vînători și altele. Am ținut neapărat să dăm o mînă de ajutor și sectorului cooperatist din agricultura raionului nostru. Acum însă cele două brigăzi s-au întors la gospodărie și împreună cu celelalte două ară zilnic între 50—60 de ha. In încă 7—8 zile, terminăm și aceste lucrări. Tractoriștii noștri muncesc cu mult interes pentru a-și îndeplini planul și la arăturile adînci.

E adevărat că în aceste zile mecanizatorii de la gospodăria de stat Florești dau toată atenția arăturilor adînci de toamnă. In fiecare zi, de dimineața și pînă seara, pe tarlalele secției a VI-a de la Răstoaca, sau a treia de la Precistanu, tractoriști ca Grigore Gheorghiu, Ștefan Marinescu, Paraschiv Cioruță sau Petre Moldoveanu execută cîte două norme pe zi în loc de una.

— Cu tractoriști ca Gheorghiu și Marinescu gospodăria noastră se poate mîndri, mi-a spus tov. Mihai Moise, șeful brigăzii I-a. Gheorghiu, de pildă, în loc de 241 hantri planificați în acest an, a realizat pînă acum 505 hantri, iar Marinescu 496,9 hantri în loc de 241. Cît privește arăturile adînci de toamnă, în cîteva zile sîntem gata...

B. GHEORGHE

In raionul Hațeg planul a fost îndeplinit

Colectiviștii, întovărășiții și ceilalți țărani muncitori cu gospodării individuale din regiunea Hunedoara, care au terminat primii pe țară însămînțările de toamnă, fac acum intense pregătiri în vederea însămînțărilor de primăvară. Pînă la 22 noiembrie au fost arate în regiune, pentru a fi însămînțate în primăvară, 46.697 ha din cele 56.000 ha planificate. Gospodăriile colective, întovărășirile agricole și țăranii muncitori cu gospodării individuale din raionul Hațeg, raion fruntaș pe regiune, au îndeplinit planul — terminîndu-se complet arăturile pentru însămînțările de primăvară, — iar în raioanele Alba și Sebeș s-au arat 23.601 ha din cele 28.600 ha planificate. Au terminat de asemenea arăturile de toamnă pentru însămînțările de primăvară toate întovărășirile agricole din raioanele Orăștie și Alba.

La executarea arăturilor de toamnă în gospodăriile colective și întovărășirile agricole și-au adus contribuția mecanizatorii din S.M.T.-uri, evidențiindu-se în mod deosebit cei de la S.M.T. Miercurea, raionul Sebeș, care au realizat pînă acum planul arăturilor de toamnă în proporție de 106 la sută.

In scopul obținerii unei recolte bogate, pînă acum au fost transportate la cîmp pentru însămînțările de primăvară 244.594 tone îngrășăminte naturale.

IN LIVEZI ȘI PEPINIERE

Muncile sînt în toi

In sectorul pomicol al gospodăriilor agricole de stat din regiunea Ploești (pepiniere pomicole și livezi), munca este în toi. Astfel, în cele două gospodării de stat posesoare de pepiniere din regiune (Cîndești și Măgurele) se scot pomi pentru a fi valorificați, se desfundă parcelele pentru școala de puieți, se fac plantări în școala de altoi, se execută stropiri cu Selinol etc. Datorită aplicării la timp a măsurilor fito-sanitare, cele două pepiniere livrează în acest an material săditor sănătos. Urmele de atac ale păduchelui de San José, constatate la gospodăria de stat Măgurele, se combat radical prin îmbăierea materialului săditor în soluții Ecatox 0,2 la sută. Metoda este nouă și se folosește în locul cianhidrizării, care se practica pînă acum, și provoca deseori pierderi de muguri. Un fapt demn de subliniat este inițiativa luată de organele trustului, de comun acord cu gospodăriile, de a introduce un nou sistem organizat a muncii în pepiniere, pentru a se imprima mai multă responsabilitate în privința rezultatelor obținute. Astfel, din cei 4 muncitori permanenți și calificați care lucrează în pepinieră sub îndrumarea pepinieristului șef, 3 răspund de cîte o parcelă a pepinierii, de la altoit și pînă la valorificat, iar al patrulea se ocupă exclusiv de protecția fito-sanitară a pepinierii.

In ceea ce privește muncile în livezi, în trustul Ploești sînt multe gospodării unde aceste lucrări s-au executat într-o proporție destul de mare. Astfel, se poate cita exemplul gospodăriei Săbăteni, care la data de 21 noiembrie efectuase arături în livezi pe o suprafață de 80 de ha din cele 110 planificate; și aplicase 63 de tone de îngrășăminte organice. Multe gospodării au început și primul stropit de iarnă cu produsul Selinol, folosindu-se în acest scop agregatele corespunzătoare. În unele livezi se fac și pregătiri pentru al doilea stropit cum e cazul gospodăriilor Cîndești și Movila Vulpii.

P. SEBASTIAN

PE URMELE UNUI ANGAJAMENT

Producții record — PLATĂ SUPLIMENTARĂ LA ZILE-MUNCĂ

In comuna noastră, s-au petrecut în toamna aceasta fapte cu totul neobișnuite. Cîteva sute de țărani muncitori cu gospodării individuale, aceiași oameni care luni de-a rîndul au stat de o parte, șovăind cînd era vorba să pășească pe calea cea nouă a muncii în comun, s-au hotărît dintr-odată, pe la mijlocul lunii trecute, să se alăture sectorului cooperatist. Cereri de intrare în gospodăria colectivă sau întovărășirea agricolă se primeau aproape zilnic, cu zecile. Intr-o săptămînă întreg satul a fost complet cooperativizat.

Astăzi, încercînd să deslușim tainele succesului, ne dăm seama că hotărîtoare n-au fost numai cuvintele agitatorilor, îndemnul lor, ci mai cu seamă faptele: gospodăria a dobîndit recolte record, nicicînd visate prin această parte a pustei bănățene. La porumb, de pildă, am scos 6.900 kg știuleți la ha, ceea ce înseamnă o depășire de plan de peste 70 la sută. Ne angajaserăm astă primăvară — răspunzînd colectiviștilor din Făcăeni care ne chemau la întrecerea pentru o recoltă bogată de porumb — să obținem 4.000 kg la ha. Recoltînd în toamna aceasta cu 2.900 kg în plus peste producția planificată, noi am avut posibilitatea să acordăm colectiviștilor care au contribuit la obținerea recoltei și plată suplimentară la zile-muncă.

Cantitățile distribuite ca plată suplimentară au fost destul de însemnate. Bunăoară, colectivistul Petre Mihai, cu 4 brațe de muncă, a primit în plus 9.000 kg porumb; Bucher Pelin 6.800 kg etc.

Voi căuta să arăt pe scurt cum am muncit noi pentru a smulge pămîntului acest plus de bucate. Incă din toamna trecută, am arat adînc suprafețele destinate culturii porumbului și am îngropat în brazde, cîte 20—30 tone la ha, gunoi de grajd bine dospit. Apoi în primăvară, pentru a păstra apa în sol, am grăpat cu grapa cu colți de fier și cu grapa de mărăcini. Sămînța a fost bine pregătită și am semănat-o cu mașinile S.M.T.-ului în rînduri drepte.

Cînd planta a avut 2—3 frunze am executat prima prașilă. Odată cu ea am făcut buchetatul, apoi răritul la distanța de 40—50 cm. fir de fir. Cea de a doua prașilă am făcut-o mecanic, printre rînduri, iar pe rînd, cu prășitori trase de animale. Am aplicat și polenizarea artificială suplimentară.

Cînd lanurile de porumb ale gospodăriei noastre colective au prins să se dezvolte, erau atît de frumoase că li s-au dus vestea. Au venit și de la ziar și au fotografiat cal cu călăreț cu tot pierdut în lanul de porumb.

Recoltînd aproape 7.000 kg la ha, sporind veniturile colectiviștilor la zi-muncă și aplicînd și plata suplimentară, noi am făcut din gospodăria colectivă din Pesac un centru de atracție pentru țărănimea muncitoare, o pildă bună ce i-a îndemnat să pășească cu încredere către marea familie a agricultorilor cooperatori. Astăzi, nu numai satul nostru, ci întreg raionul Sînnicolaul Mare este complet cooperativizat.

PETRU NEVRICEANU
președintele gospodăriei colective
din satul Pesac, raionul Sînnicolaul Mare

O INIȚIATIVĂ VALOROASĂ

Consultații date de economiști gospodăriilor colective

Intr-o ședință a consiliului de conducere, Gheorghe Nichifor, președintele gospodăriei colective din Săpunari, regiunea București, a pus în discuție o problemă ce nu mai fusese dezbătută pînă atunci. Pe scurt, problema se poate formula așa: Care-i rentabilitatea fiecărei ramuri de producție? Ce venit aduce la hectar fiecare mod de folosință a pămîntului? Problema luată în discuție este, după cum se vede, de o mare importanță. Rezolvarea ei arată colectiviștilor dacă au folosit bine principalul mijloc de producție din agricultură — pămîntul.

Intrucît pregătirea economică a tovarășilor din conducerea gospodăriei s-a dovedit insuficientă pentru a rezolva o problemă atît de complicată, ei au cerut ajutorul I.C.A.R. București. Un colaborator al secției de economie agrară din I.C.A.R. s-a deplasat de mai multe ori la gospodărie. Cu sprijinul conducerii gospodăriei și al comitetului raional de partid Lehliu, economistul a reușit ca în deplasările făcute timp de mai multe săptămîni să stabilească eficiența economică a fiecărei culturi, a fiecărei ramuri de producție. (Analiza s-a făcut pe anul 1956 din cauză că pe anul în curs nu s-au încheiat lucrările contabile).

★

Iată ce a reeșit din analiza făcută: Gospodăria, care nu-i deloc mare — are 79 de familii și 506 hectare de teren — a obținut venituri însemnate la majoritatea culturilor. Sfecla de zahăr a fost produsă la prețul de 0,12 lei kg și valorificată la un preț dublu. Asijderea și floarea-soarelui: 0,55 lei preț de cost — 1,20 lei preț de vînzare. Sfecla de zahăr a adus un venit net de 3.349 lei la hectar. Dacă ținem seama că printr-o sporire neînsemnată a cheltuielilor de producție se poate obține la hectar o cantitate care să întreacă dublul producției actuale, vedem că din cultura sfeclei de zahăr gospodăria colectivă o să realizeze în anii următori venituri de 2 ori mai mari.

La alte culturi s-au obținut la hectar următoarele venituri nete: 1.340 lei la floarea-soarelui; 1.376 lei la ricin; 1.356 lei la porumb. O precizare: anul 1956 n-a fost după cum se știe, favorabil culturii porumbului. Cu toate acestea la producția recoltată de pe zece hectare cultivate cu porumb hibrid, s-a obținut la hectar un venit net de aproape 2.800 lei. Aceasta arată că porumbul, dacă e cultivat cu pricepere, aduce venituri ce întrec pe cele realizate de pe urma plantelor industriale.

Cel mai mare venit net la hectar la adus via: la o producție de numai 1.000 kg de struguri la pogon (via a fost prost îngrijită) s-a scos un venit de 5.749 lei la hectar.

La gospodăria colectivă din Săpunari creșterea animalelor s-a dovedit de asemenea a fi o ramură rentabilă. Valoarea produselor animale obținute de gospodărie se ridică la 48.638 lei. Din cauza unor cheltuieli de producție exagerat de mari venitul net a fost de numai 24 lei anual pe cap de oaie și 500 lei pe cap de scroafă fătătoare.

Am scris despre inițiativa gospodăriei colective din Săpunari pentru că o socotim deosebit de valoroasă și nouă. În timp ce asistență agrozootehnică se acordă permanent fiecărei gospodării, asistență economică, de ce să n-o recunoaștem, se dă ocazional.

Este bine ca inițiativa colectiviștilor din Săpunari să fie extinsă. E de mare folos ca acum, cînd se fac pregătiri pentru întocmirea unui nou plan anual de producție economiștii să meargă în gospodăriile colective urmînd exemplul tovarășei ing. V. Crăciun, care a venit în sprijinul colectiviștilor din Săpunari.

V. PAȘTEANU
corespondent

Pilda regiunii Oradea

Mecanizatorii din S.M.T.-uri, gospodării de stat, precum și colectiviștii și ceilalți țărani muncitori de pe ogoarele regiunii Oradea au hotărît ca în toamna aceasta să efectueze arături adînci pe toată suprafața ce urmează a fi însămînțată în primăvara anului viitor. In acest scop se desfășoară o intensă activitate pe întreg cuprinsul regiunii. In raionul Gurahonț, raion fruntaș pe regiune, planul arăturilor adînci a fost realizat pînă în prezent în proporție de 121 la sută, iar pe ogoarele raioanelor Ineu, Criș și Șimleu s-a efectuat această lucrare în proporție de 70—92 la sută.

Folosind din plin timpul favorabil, lucrătorii ogoarelor din regiunea Oradea au efectuat pînă la această dată arăturile adînci pe o suprafață de 105.434 ha, cu 48.330 ha mai mult decît în aceeași perioadă a anului trecut. Concomitent cu executarea arăturilor adînci s-au transportat la cîmp însemnate cantități de îngrășăminte naturale care sînt încorporate sub brazdă.

Consfătuirea republicană privind dezvoltarea șeptelului

Eri au început în amfiteatrul Institutului Politehnic din Orașul Stalin, lucrările Consfătuirii republicane organizată de Consiliul Central A.S.I.T. cu privire la măsurile pentru dezvoltarea și creșterea șeptelului în țara noastră.

La această consfătuire participă oameni de știință din institutele de cercetări și învățămînt superior agricol, ingineri zootehniști, ingineri cu baza furajeră, colectiviști și fruntași în creșterea animalelor.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. ing. Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, care a arătat sarcinile ce stau în fața tuturor specialiștilor care lucrează în domeniul creșterii animalelor, pentru sporirea în următorii ani a șeptelului și a creșterii producției de carne, lînă, lapte, ouă.

Cu acest prilej, se vor prezenta șase referate privind cele mai importante probleme ale dezvoltării șeptelului în țara noastră. Lucrările consfătuirii continuă timp de trei zile.

Execută arături adînci de toamnă

Terminînd însămînțările și recoltările de toamnă, țăranii muncitori din comuna Ponor, regiunea Cluj, au trecut la executarea arăturilor adînci pentru însămînțările de primăvară. Pînă mai zilele trecute ei au efectuat arături pe o suprafață de peste 40 de ha. O dată cu efectuarea arăturilor țăranii muncitori din Ponor au încorporat în sol o cantitate de peste 80 de tone gunoi de grajd bine pregătit.

I. BARB
corespondent

SĂGEȚI

Unii săteni nu acordă suficientă atenție educării copiilor lor, care se apucă de fumat de la vîrsta de 7—8 ani.

— Nene, ce scrie pe țigările astea, că abia la anu' merg la școală!!

(Desen de Nic. Nicolaescu)

Cum se acordă carnetul de mecanic agricol sau tractorist

Zilele trecute, Direcția Generală S.M.T. a adus la cunoștința stațiunilor de mașini și tractoare criteriile potrivit cărora vor fi eliberate carnete de calificare cu cîte trei taloane (ca și la șoferii auto) pentru mecanicii agricoli sau tractoriști, potrivit regulamentului de salarizare și premiere a muncitorilor din brigăzile de tractoare.

Acest carnet se atribuie numai mecanizatorilor care au absolvit cursurile unor școli medii tehnice, profesionale sau de calificare de mecanici agricoli și tractoriști, cursurile de ucenici din unitățile Ministerului Agriculturii și Silviculturii sau cursurile de 9 luni (Conform H.C.M. 575/956 și care după terminarea școlii au primit o diplomă sau un certificat).

In mod excepțional, pînă în trimestrul al doilea al anului 1958, carnetul de mecanic agricol sau tractorist se poate acorda și celor care fără să fi urmat vreuna din școlile sau cursurile arătate mai sus au lucrat efectiv pe tractor cel puțin 5 ani (respectiv trei ani) și posedă cunoștințe pentru obținerea carnetului, conform indicatorului tarifar de calificare.

Acordarea calificării de mecanic agricol sau de tractorist se va face de comisia tarifară de încadrare din fiecare S.M.T. în urma verificării cunoștințelor teoretice și practice cerute. Examenul de încadrare în S.M.T.-uri se va ține în fiecare an de la 10-25 ianuarie în urma întocmirii dosarelor candidaților care vor cuprinde certificate de pregătire profesională și acte de vechime în profesie. Angajările de mecanizatori în timpul anului se vor face numai pe baza examinării candidatului de către comisia de încadrare tarifară, acordîndu-se carnetul la care solicitantul are dreptul.

Eliberarea carnetelor se va face de către secțiunea agricolă regională în baza procesului verbal al comisiei de încadrare tarifară din fiecare S.M.T.

Conducătorii tractoarelor pe cauciucuri, folosite ca rutiere sau tractoare agricole vor trebui să posede pe lîngă carnetul de rutierist eliberat de Miliție și carnetul de calificare de mecanic agricol sau tractorist.

Conducerile S.M.T.-urilor au datoria să desfășoare o susținută muncă de îndrumare a mecanicilor agricoli și a tractoriștilor pentru respectarea obligațiilor ce le revin în vederea preîntîmpinării aplicării vreunor măsuri disciplinare prin ridicarea taloanelor din carnete.

De asemenea conducerile S.M.T.-urilor au datoria ca în perioada de la 1-15 decembrie 1957 să prelucreze cu toți mecanizatorii instrucțiunile elaborate în vederea acordării carnetului de mecanic agricol și tractorist.

Fără a crește animale de producție — nu poți avea venituri bănești mari

Toate cele 15 gospodării colective din raionul Rîmnicul Sărat au obținut în acest an producții bune în sectorul vegetal.

La cultura griului, ele au realizat o producție medie de 1.525 kg la hectar. Sectorul individual a scos în medie la hectar cu 445 de kg mai puțin. Sînt gospodării colective care au depășit această medie, întrecînd bineînțeles cu mult producțiile obținute de individuali. De exemplu, gospodăria din Știubei a obținut 1870 kg grîu la ha; individualii doar 1162. Gospodăria colectivă din Dărîmați a obținut o producție de 1636 kg la hectar, în timp ce țăranii individuali din această comună au recoltat la aceeași unitate de suprafață numai 956 kg.

Șirul exemplelor ar putea fi lungit. Aceste exemple demonstrează superioritatea agriculturii socialiste asupra celei individuale. Superioritatea sectorului socialist al agriculturii își găsește expresia nu numai în producțiile mari pe care le obține, ci și în veniturile bănești ce se împart colectiviștilor.

Gospodăriile colective care au dezvoltat diferite ramuri de producție au obținut importante venituri bănești ce au contribuit la mărirea valorii zilei-muncă și deci la creșterea nivelului de trai al colectiviștilor. Gospodăria colectivă din Ciorăști a obținut pînă în luna august venituri bănești în valoare de peste 400.000 lei, iar cea din N. Fleva în valoare de 350.000 lei etc. Ca urmare a acestui fapt, prima gospodărie a împărțit ca avans de 40 la sută cîte 5 kg de grîu, 1.200 kg de ovăz, alte produse, precum și 5 lei la zi-muncă. Colectivistul Ion V. Belu, pentru cele 250 zile-muncă efectuate, a primit ca avans 1.250 kg grîu, 300 kg ovăz, 250 kg cartofi, 125 kg ceapă, 60 kg fasole, 5.250 kg lînă, 1250 lei etc. Venituri la fel de mari au obținut și membrii altor gospodării.

In raionul Rîmnicul Sărat sînt însă și gospodării care, neacordînd atenție dezvoltării creșterii animalelor — ramură aducătoare de mari venituri — împart din această cauză bani puțini la ziua-muncă. Cea din Măcrina, de exemplu, deși are mari posibilități de dezvoltare, pămînt fertil și colectiviști harnici, n-a împărțit în acest an, ca avans la zi-muncă decît cîțiva lei. Nici la gospodăria din Pulești nu se acordă atenție creșterii animalelor. Din această cauză, colectiviștii din Pulești au primit la ziua-muncă bani puțini.

Pe baza legii nr. 6, fiecare gospodărie colectivă trebuie să crească un anumit număr de vaci de lapte, porci,

ANCHETA noastră

etc., la suta de hectare. Potrivit prevederilor legii gospodăria colectivă Vîlcele ar fi trebuit să aibă 96 vaci de lapte. Nu are însă decît 7 vaci. Gospodăria, în loc să-și dezvolte ferma de vaci, ține 124 de cai care consumă foarte mult furaj și aduc foloase foarte mici. Mai trebuie adăugat că în unele gospodării care și-au creat ferme, îngrijirea și furajarea animalelor sînt necorespunzătoare.

Datorită îngrijirii proaste a animalelor sectorul zootehnic al colectivei din Pulești dă venituri mici. Pe lîngă faptul că aceasta se reflectă, după cum am văzut, în cîștigul colectiviștilor, neîngrijirea animalelor are și alte urmări. Mă refer la părerea pe care unii colectiviști și-au format-o: creșterea animalelor este nerentabilă. Consfătuirea ținută de curînd la gospodăria colectivă din Ziduri cu reprezentanți ai tuturor gospodăriilor colective din raion a reușit în parte să spulbere această părere. Reprezentanții gospodăriilor au aflat la consfătuire că, fără să fie de casă prea bună, fiecare vacă dă peste 1000 litri de lapte la gospodăria colectivă din Ciorăști, iar fiecare scroafă a dat pînă acum 11 purcei la gospodăria din Ziduri. Unii oaspeți s-au minunat de aceste rezultate. Dar cînd s-au arătat cauzele, totul a fost limpede. Alimentația se face în raport cu producția și cu greutatea animalului. Dezvoltarea creșterii animalelor este strîns legată de crearea unei baze furajere puternice. In afară de fînețe și pășune, pentru hrana animalelor colectiviștii din Ciorăști au însilozat în acest an 90 de tone de furaje. La gospodăria colectivă din Ziduri, aceiași oameni lucrează de ani de zile în sectorul zootehnic. Aceasta face ca ei să îngrijească mai bine animalele. Pînă la 15 septembrie îngrijitorul Nicolae Storca de la Ziduri crescuse de la 16 scroafe un număr de 222 purcei. Pentru cointeresarea îngrijitorilor de animale în cele 2 gospodării colective — Ciorăști și Ziduri — se aplică retribuirea suplimentară pentru depășirea producției.

— Acum am înțeles eu despre ce e vorba — spunea colectivistul Alexandru Budacu de la Coroteni. La noi mulți colectiviști susțin sus și tare că animalele nu sînt rentabile. Acum văd că nu-s rentabile pentru că nu sînt îngrijite cum trebuie.

— La noi aproape în fiecare zi se schimbă îngrijitorii de animale — spunea colectivistul Alexe Bratu din Bălăceanu. Cîștigă puțin. De ce? Fiindcă vacile dau 2—3 litri de lapte pe zi. Dar cum pot să dea mai mult dacă le hrănim cu coceni?

★

Consfătuirea de la Ziduri a evidențiat faptul că-n multe gospodării colective din raionul Rîmnicul Sărat sectorul zootehnic e slab dezvoltat, că mulți colectiviști considerau nerentabilă creșterea animalelor. Exemplul gospodăriei colective care a găzduit consfătuirea i-a convins pe participanți că n-au dreptate. Dacă ei vor transmite această convingere și celorlalți colectiviști, iar organele agricole vor acorda asistența zootehnică necesară, creșterea animalelor se va dezvolta rapid în gospodăriile colective din raion. Altfel, lăsate să se descurce singure, gospodăriile nu vor putea avea rezultate prea bune, veniturile bănești ale colectiviștilor vor fi mici, iar în rîndul lor va reveni din nou părerea că zootehnia nu-i o ramură de producție rentabilă.

Ing. M. TEODORU

Să organizăm cît mai multe loturi demonstrative

Cantități de 3.000—4.000 kg grîu la ha, 5.000—7.000 kg porumb, 25.000—30.000 kg sfeclă de zahăr, 15.000—18.000 kg fructe, 10.000—12.000 kg struguri etc sînt producții de care mai înainte nu se putea vorbi în țara noastră, dar care acum sînt obținute de foarte multe gospodării agricole de stat, gospodării colective, întovărășiri și chiar de țărani muncitori cu gospodării individuale. Acestea dovedesc posibilitățile mari ce le avem pentru creșterea continuă a producției la ha.

Însă cu toate mijloacele puse la dispoziție agriculturii de regimul nostru democrat-popular, cu toată munca intensă ce se duce pentru părăsirea metodelor învechite de lucru și aplicarea metodelor avansate, mai sînt unii țărani muncitori care practică o agricultură așa cum au moștenit de la strămoșii lor.

Un mijloc bun și cu rezultate imediate pentru a-i convinge pe agricultori să schimbe metodele rudimentare, înapoiate, de lucru îl constituie loturile demonstrative.

Ele sînt parcele de teren cultivate cu o anume plantă, pe care se aplică lucrările prevăzute în regulile agrotehnice, ținîndu-se seama de condițiile locale de climă și sol.

Loturile demonstrative se pot organiza și pentru mai multe plante de cultură din localitatea respectivă: grîu, porumb, sfeclă de zahăr, legume, livezi de pomi, vii etc.

În general, pe loturile demonstrative trebuie să se aplice întreg complexul de reguli agrotehnice, pentru a se obține cele mai bune rezultate. Nu trebuie, bineînțeles, confundat lotul demonstrativ cu cîmpul experimental care se folosește mai mult de către stațiunile experimentale. Pe loturi demonstrative se aplică lucrări cunoscute, dar care nu se folosesc în suficientă măsură în localitatea respectivă.

Sarcina de a organiza loturi demonstrative revine sfaturilor populare, prin organele agricole locale. Acestea trebuie să urmărească îndeaproape organizarea loturilor și să sprijine unitățile agricole socialiste și pe țăranii muncitori care au organizat loturi. În acordarea semințelor hibride, semințelor de soi, îngrășămintelor chimice, substanțelor pentru combaterea dăunătorilor trebuie să se dea întîietate acestor unități și țăranilor muncitori pe terenul cărora sînt organizate loturi.

Este necesar să se prevadă în bugetele raioanelor fonduri pentru sprijinirea organizării loturilor și pentru acordarea de premii celor care au obținut rezultate bune.

În învățămîntul agrozootehnic de masă, organizarea loturilor demonstrative este de un real folos. Nu trebuie să existe curs sau cerc agrotehnic fără lot demonstrativ, deoarece cu ajutorul lor se îmbină cel mai bine partea teoretică cu cea demonstrativă, practică.

Gospodăriile colective trebuie să fie sprijinite în organizarea de loturi demonstrative pentru cît mai multe culturi și pe suprafețe mari, loturi care să fie organizate în tarlalele asolamentului gospodăriei.

Avînd posibilități nelimitate, mult mai mari decît gospodăria mică, individuală, gospodăria colectivă poate demonstra superioritatea marii gospodării agricole socialiste. În gospodăriile colective care au case-laborator este de dorit ca în planul tematic al acestora să se prevadă organizarea loturilor demonstrative.

Cît privește țăranii muncitori cu gospodării individuale, loturile demonstrative vor fi organizate în primul rînd pe terenurile cursanților cercurilor agricole. În felul acesta se va putea continua activitatea practică și în timpul verii, după terminarea predării lecțiilor.

Deosebit de important este ca fiecare stațiune experimentală a institutelor de cercetări să organizeze loturi demonstrative în gospodării colective sau pe terenurile țăranilor muncitori din vecinătatea sa. În felul acesta se va aduce o contribuție de seamă la grăbirea introducerii în practică a rezultatelor obținute de institute, iar colaboratorii științifici ai stațiunilor experimentale vor putea să verifice în condiții concrete de muncă în cultura mare valabilitatea metodelor elaborate și recomandate pentru practică.

Așa cum am arătat, loturile demonstrative se pot organiza pentru toate culturile din localitatea respectivă. Odată stabilită de către ingineri și tehnicieni cu conducerile gospodăriilor colective sau cu țăranii muncitori organizarea loturilor, se întocmesc planurile tematice ale acestora, care vor cuprinde: suprafața de teren cuprinsă în lot, cultura și toate lucrările ce se vor executa.

Terenul ales pentru lotul demonstrativ trebuie să fie acela ce reprezintă tipul de sol caracteristic comunei respective, să fie în apropierea drumurilor circulate, pentru a putea fi mai ușor văzute de cît mai mulți țărani muncitori.

Trebuie stabilit de la început și urmărit permanent pe parcurs ca pe lotul demonstrativ să se aplice toate lucrările cerute de cultura respectivă și la timpul potrivit.

Pe loturile demonstrative trebuie efectuate permanent observațiuni ce vor fi notate în fișe sau carnete pentru a demonstra apoi necesitatea aplicării la timp a anumitor lucrări, sau pentru a stabili aplicarea diferențiată a regulilor agrotehnice.

Pe lîngă numele agricultorului, cultura și suprafața se mai trec următoarele date: cînd s-au făcut lucrările culturii respective de la pregătirea terenului pînă la recoltat, apariția anumitor boli și dăunători, lupta contra lor, observațiuni fenologice privind creșterea și dezvoltarea plantei, precum și observațiuni meteorologice.

La fel de importantă ca și aplicarea întregului complex de reguli agrotehnice pe loturile demonstrative este și popularizarea lor. Numai prin cunoașterea acestor reguli de către un număr cît mai mare de țărani muncitori se vor putea extinde atît organizarea loturilor demonstrative ca atare, cît și introducerea în practică a metodelor înaintate de lucru, folosite pe loturile demonstrative.

Trebuie de asemenea să se organizeze cît mai multe vizite la loturile demonstrative atît în timpul vegetației cît și înainte de recoltare.

Rezultatele obținute trebuie să fie popularizate cît mai mult și prin toate mijloacele: conferințe la căminele culturale, foi volante, stații de radioficare, expoziții agricole, presă locală, etc.

Ținînd seama că pentru toate culturile de primăvară, legume, pomi, vii, lucrările încep din toamnă, prin arături, folosirea îngrășămintelor și alte lucrări, acțiunea pentru organizarea loturilor demonstrative trebuie să pornească imediat pentru a da rezultate cît mai bune.

Rezultatele ce se obțin pe loturile demonstrative atunci cînd sînt organizate în mod rațional răsplătesc pe deplin prin recoltele mari obținute atît pe tehnicienii și inginerii care îndrumează aceste loturi, cît și gospodăriile colective și țăranii muncitori pe terenul cărora sînt organizate.

Numai prin exemple vii, prin fapte concrete, la fața locului și prin explicarea de către specialiști a lucrărilor efectuate se poate schimba felul de a lucra al țăranilor muncitori și li se dă în același timp posibilitatea de a obține recolte bogate.

Ing. EMIL LEMNARU
din Direcția propagandă și presă din M.A.S.

ARTĂ POPULARĂ

În comuna Cisnădioara, raionul Sibiu, țăranii muncitori pricepuți în arta împletiturilor de pai folosesc din plin zilele cînd nu pot lucra la cîmp. Iată-i în fotografie pe Ion Klöss, Caterina Katesch și Ana Klöss executînd împletituri de artă pe sticle și damigene.

Ce să citim

Alcide Cervi: „Cei șapte fii ai mei"

Zece ani după împușcarea celor șapte frați Cervi, luptători în rezistența italiană, bătrînul țăran emilian Alcide Cervi, tatăl lor, istorisește el însuși tragedia pe care a trăit-o împreună cu familia sa în timpul ultimului război mondial.

Cartea sa „Cei șapte fii ai mei" apărută de curînd și în traducere romînească (E.S.P.L.A. — Colecția Meridiane) a cunoscut o mare popularitate în Italia și în lumea întreagă. Eroismul familiei Cervi a trecut de mult în legendă.

Alcide Cervi este un țăran sărac din Emilia. Viața lui este viața milioanelor de dijmași și muncitori agricoli din Italia, care trudesc din greu pe moșiile latifundiarilor, striviți sub povara unei existențe mizere. Martor al frămîntărilor sociale prin care a trecut Italia în ultimele decenii, bătrînul Cervi evocă într-un limbaj simplu dar emoționant aspra existență a țăranului italian, abuzurile și fărădelegile comise de fasciști.

Cei șapte fii ai săi cunosc de timpuriu amărăciunea acestei vieți într-o epocă în care energiile creatoare sînt înăbușite de fascism.

Aldo este un neobosit ilegalist, care personifică cele mai valoroase tradiții de luptă ale comuniștilor italieni. Gelindo, cu firea sa veselă și curajoasă, îl urmează îndeaproape. Neînfricatul Ferdinando, Ovidio cel îndărătnic și Agostino organizează numeroase acțiuni împotriva fasciștilor. Chiar și timidul Antenore, cel cu firea blîndă și potolită, împreună cu cadetul Ettore se aruncă în lupta colectivă. Căsuța familiei Cervi devine astfel o fortăreață a rezistenței, o fortăreață a ideilor de libertate și de progres social.

Dar cercul de fier al fasciștilor, care au descoperit activitatea clandestină a familiei Cervi, se strînge din ce în ce mai mult și într-o noapte „fortăreața Cervi" este luată cu asalt de către fasciști. Desfigurați și plini de răni, cei șapte frați Cervi dau dovadă de un mare curaj și de înălțime morală în fața morții. Gelindo Cervi dă viață unui singur gînd și strigă în fața plutonului de execuție: „Ne veți ucide, dar noi nu vom muri niciodată"...

Cartea reliefează, pe lîngă eroismul celor șapte frați uciși de către fasciști, însăși puternica figură de combatant neînfricat pentru libertate și adevăr a bătrînului Cervi, a cărei viață este un grăitor exemplu pentru tinerele generații.

Departe de orice convenționalism, această cronică a vieții țăranului italian contemporan este o puternică pledoarie pentru pace, pentru înfrățirea și unitatea popoarelor.

G. CUIBUȘ

La gospodăria de stat Ștefănești

Asigurarea brațelor de muncă, o problemă rezolvată

Cine se oprește în aceste zile la gospodăria agricolă de stat Ștefănești, regiunea Pitești, rămîne surprins de animația ce domnește aci. Pentru mine cel puțin era ceva neobișnuit să văd atîta lume, aproape 200 de oameni, lucrînd la o singură secție a gospodăriei. Dar de la primele cuvinte schimbate cu tov. Gheorghe Vînătoru, maistru viti-pomicol și președintele comitetului de întreprindere, m-am lămurit: pînă la sfîrșitul anului, pe întreaga gospodărie, trebuie pregătită o suprafață de 100 de ha. prin desfundat la două cazmale, în vederea noilor plantări de viță de vie pe terenurile de coastă neproductive, sau în locul livezilor și viilor îmbătrînite. Anul acesta, al treilea de cînd s-a pornit această primenire a viilor, se va planta cu mult mai mult decît în primii doi ani, cînd se înființase în total numai 60 de ha. de vie tînără. Fiind astfel pregătit, informația că la cele trei secții ale gospodăriei vor lucra în această lună peste 1.000 de lucrători sezonieri n-a mai avut darul să mă mire.

Am aflat astfel că în tot cursul anului gospodăria dispune de un număr important de brațe de muncă. Într-adevăr, în afară de cei 150 de muncitori permanenți, executarea diferitelor lucrări pentru cele 309 ha. de vii pe rod și tinere, 188 ha de livezi, 55 ha. de grădină irigată, 256 ha de teren arabil ca și cele din sectorul zootehnic (circa 100 vaci de lapte și peste 1.000 porci puși la îngrășat) s-au făcut în acest an cu 639 de lucrători sezonieri în medie pe trimestru I, 739 în trimestrul II, 529 în trimestrul III și 478 în luna octombrie. Numărul mare de muncitori este necesar deoarece felul accidentat al reliefului pe care sînt situate terenurile gospodăriei limitează mult mecanizarea unui important număr de lucrări, iar alte lucrări nu se pot efectua decît manual. Important este faptul că gospodăria reușește an de an să asigure acest număr de brațe de muncă, deși anumite condiții nu sînt de loc favorabile în această privință. Gospodăria fiind așezată lîngă orașul Pitești și într-o regiune unde industria a luat în ultimii ani o dezvoltare mare, asigurarea brațelor de muncă necesare constituie problema cea mai însemnată de care depinde în întregime activitatea gospodăriei. Și cu toate acestea problema se rezolvă favorabil.

În timpul petrecut în gospodăria de stat Ștefănești am constatat o preocupare lăudabilă pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale muncitorilor permanenți și zilieri. Multe realizări în această direcție sînt de dată recentă. Printre ele enumerăm: amenajarea unei săli de mese cu o capacitate de 150 de persoane, punerea în funcțiune a unei băi cu 24 de dușuri, introducerea iluminatului electric în toate clădirile și altele. O mențiune specială merită strădania de a se crea condiții bune de cazare, precum și aceea de a face plățile la timp. Reparîndu-se o serie de clădiri dispersate pe teritoriul gospodăriei, fiecare din cele 16 brigăzi de producție, care activează în gospodărie, dispune în prezent de un sediu separat, unde se găsesc dormitoare întreținute în cea mai perfectă curățenie, magazii, grajduri pentru animale de muncă, remize etc. În ceea ce privește evidența și plata muncii, putem spune de asemenea numai lucruri bune, deoarece maiștrii gospodăriei întocmesc și înaintează la timp contabilității tabelele de pontaj, adică la fiecare sfîrșit de săptămînă. Mai mult, după cum am putut constata la brigada condusă de tov. Gheorghe Vînătoru, evidența zilnică a muncilor pe fiecare lucrător în parte se ține în registre speciale, ceea ce ușurează mult întocmirea tabelelor săptămînale de pontaj. Îmbunătățirea continuă a condițiilor de trai ale muncitorilor permanenți a îmbrăcat și alte aspecte cum ar fi recomandarea a 6 muncitori permanenți familiști pentru a primi împrumuturi în vederea construirii de locuințe individuale și sprijinirea maiștrilor pentru trecerea examenelor de asimilare (Opran Crăciun, Mituleț Constantin, Enache Vasile, Iliescu Ion și alții). O preocupare asemănătoare are conducerea gospodăriei și pentru organizarea mai plăcută a timpului liber al muncitorilor.

SEB. PLEȘOIANU

Discuții pe marginea unui plan

În raionul Salonta, regiunea Oradea, cursurile învățămîntului agrozootehnic de masă axate pe problemele specifice au pregătit an de an o temeinică demonstrație a superiorității muncii pe tarlale întinse, a metodelor înaintate de lucru. Însușindu-și învățămintele predate an de an, cei mai mulți și mai buni dintre cursanți — țărani muncitori și colectiviști — au obținut producții care în trecut păreau de domeniul fanteziei. Astfel, la gospodăria colectivă din Salonta, pe parcela în care au fost folosite rațional îngrășăminte chimice, s-a obținut o producție de 3 200 kg. grîu la ha., față de 1 300 kg. la ha. media pe unitate. La gospodăria colectivă din Arpășel, pe lotul unde s-a folosit sămînța hibridă de porumb s-a realizat o producție medie de 6 000 kg. la ha., față de 3 500 kg. la ha. cît a dat porumbul obișnuit. Recoltele obținute în aceste gospodării colective în care au funcționat cursuri de 3 ani, ca și cele obținute la gospodăriile colective din Berechiu și Bicaciu au determinat multe familii de țărani individuali să intre în întovărășiri și gospodării colective. Astăzi, ca să luăm un exemplu, comuna Arpășel se numără printre cele 8 comune din raion complet cooperativizate.

Au funcționat bine în anul trecut și cursul de 3 ani de la Sînnicolau Romîn condus de tehnicianul Laza Gheorghe și cel de la gospodăria colectivă Batăr condus de inginera Indrie Maria și cercul de 3 luni din comuna Ateaș condus de învățătoarea Nedelcu Clara. Cînd lectorii n-au depus însă suflet, cînd nu și-au înțeles menirea, cercurile s-au destrămat curînd, sau au desfășurat o activitate nesatisfăcătoare. Printre aceștia se numără tehnicianul Guler Ion din comuna Olacea, inginera Florescu Dobra de la gospodăria colectivă Sînnicolau Romîn și alții.

Cu mai multă bunăvoință și înțelegere chiar și profesorii de la Centrul școlar agricol Salonta ar fi putut găsi o modalitate de a îndeplini sarcinile de lector.

Peste cîteva zile, în raionul Salonta vor începe cursurile învățămîntului agrozootehnic de masă din acest an. Stadiul înaintat al pregătirilor nu ne lasă nici o îndoială că acestea vor începe la timp și fără prea multe defecțiuni. Colectivul raional a acumulat o experiență bogată, pricepere și mai ales rezultate dintre cele mai bune. După părerea noastră însă în acest an, în raionul Salonta, așa cum a fost organizat, învățămîntul agrozootehnic de masă nu va face un pas înainte, nu va obține acea creștere calitativă pe care eram îndreptățiți s-o așteptăm și care era justificată de succesele obținute în ceilalți ani.

De ce sîntem îngrijorați și nemulțumiți? În primul rînd pentru faptul că acest colectiv raional, care a experimentat curajos și cu bune rezultate în anii trecuți cele mai variate forme în funcție de specificul fiecărei comune și unități socialiste din cuprinsul raionului, a întocmit pentru anul de învățămînt 1957-1958 cel mai.. original, șablonard și mai neinspirat plan. S-a lucrat din birou, comod, un plan sărac și nerealist, care anulează și experiența și succesele repurtate în acest raion. Colectivul raional are să-și reproșeze absența pentru anul acesta a cursurilor de 3 ani, a ciclurilor de conferințe de la căminele culturale, a cercurilor cu femeile, a cercurilor apicole, pomicole, piscicole și așa mai departe. Este inexplicabil cum de a fost planificat pentru toate comunele o singură formă, cercuri de trei luni, indiferent de condițiile concrete, de rezultatele obținute anterior, de dorințele cursanților și calificarea lectorilor. Dacă ne gîndim că în anul 1956-1957 au funcționat în raionul Salonta 7 cursuri de 3 ani — grupa agrotehnică, 5 cursuri de 3 ani — grupa zootehnică, 43 de cercuri agrotehnice, precum și alte cercuri apicole, avicole, legumicole, piscicole, pomicole, veterinare și dacă am aprecia că cel puțin jumătate din ele au dat randamentul așteptat, atunci nu putem spune decît că planul elaborat în acest an constituie un eșec regretabil. Să sperăm însă că acest plan, pe care probabil secția agricolă a regiunii Oradea l-a primit și l-a cercetat atent, va fi completat de urgență. Credem însă că acest lucru trebuia făcut mai de mult și ne miră că în regiunea Oradea planurile pentru învățămîntul agrozootehnic de masă nu au fost cercetate și discutate la timp de către cei în drept pentru a se remedia operativ aspecte ca cele pe care le semnalăm în rîndurile de mai sus.

L. DRAJNA

În gospodăria de stat Mînăstirea

Agrotehnică diferențiată

Care sînt cele mai potrivite doze de îngrășăminte? Iată o chestiune la care stațiunile experimentale ale Institutului de cercetări agronomice nu au dat decît răspunsuri „în mare", rămînînd ca răspunsul cel mai exact să fie dedus, de fiecare unitate agricolă, de pe loturile sale experimentale.

Acțiunea înființării de loturi experimentale locale este încă la început în țara noastră, dar cu toate acestea sînt sectoare unde ea se bucură de atenția cuvenită, cum ar fi, bunăoară, în gospodăriile agricole de stat. Din această toamnă crearea de loturi experimentale pe cel puțin 2 ha a devenit o obligativitate pentru aceste unități.

Gospodăria de stat „Alexandru Sahia" din comuna Mînăstirea, regiunea București, care a primit de curînd Steagul Roșu de fruntașă pe țară pentru rezultatele obținute în cinstea zilei de 7 Noiembrie, a cultivat în anul agricol 1956—1957 o suprafață de 1072 ha cu grîu, din care multe situate pe terenuri de baltă. *„Ce fel de îngrășăminte chimice trebuie să aplicăm aci, și cît? La fel ca pe deal?"* Iată întrebări la care inginerii și tehnicienii agronomi din această gospodărie au găsit răspuns pe loturile experimentale care numai pentru grîul de toamnă și numai pentru problema îngrășămintelor au totalizat o suprafață de peste 227 ha. Astfel, ei au aflat că, dacă au la dispoziție îngrășăminte chimice simple, trebuie să dea *la însămînțare 200 de kg de superfosfat și 50 de kg de azotat de amoniu la ha.* Într-adevăr, din 15 cantități diferite încercate, cele de mai sus s-au dovedit mai bune, obținîndu-se 3.511 kg de grîu la ha. În cazul în care însă gospodăria dispune de îngrășăminte complexe (20 la sută azot și 20 la sută fosfor) și vrea să le dea fazial în cursul vegetației, *cît trebuie să dea la ha?* În alte experiențe s-a stabilit și acest lucru pentru două situații distincte: cînd la însămînțare s-a dat și cîte 200 kg la ha superfosfat *și cînd nu s-a dat.*

Cea mai potrivită doză, pentru primul caz, a fost cea de *300 de kg de îngrășăminte complexe la ha,* aplicate atunci cînd plantele de grîu erau în faza înfrățirii, avînd fiecare cîte doi frați. În acest fel, s-au obținut 4.012 kg la ha. În al doilea caz, doza cea mai potrivită s-a dovedit cea de 400 de kg la ha și s-au obținut 3.970 kg de grîu la ha.:

S. RÎMNICELU

La baza interraională de recepție din Giurgiu

În aceste zile, bazele de recepție din comunele Petroșani, Toporu, Băneasa, Chiriacu, Tîrnavele, Drăgănești, Videle, Giurgiu etc., ce aparțin de baza interraională Giurgiu, cunosc o mare afluență. Aici, producătorii agricoli din mai multe raioane vin pentru a-și preda cerealele contractate cu statul.

Ograda mare a bazei de recepție din Giurgiu a devenit neîncăpătoare. Cu numărul de ordine primit la intrare, producătorii își așteaptă rîndul la laborator pentru a li se face analiza porumbului sau a florii-soarelui, ca după aceea să li se cîntărească cerealele și să-și primească banii cuveniți.

Tocmai e la rînd tov. Nicolae Neagu din Giurgiu. El a contractat cu statul 3.000 kg. de porumb. Laborantul i-a făcut repede analiza porumbului adus. Urmează tov. Piroiu M. Ilie din comuna Malu. Deși a contractat numai 1.700 kg. acesta a venit la bază cu 2.000 kg. porumb.

— Aduc mai mult că am de unde — îmi spune tov. Piroiu. Am scos doară anul acesta peste 3.000 kg. porumb boabe la hectar. Iată-l și pe Florea M. Balaban, țăran muncitor din Putineiu, care dă jos din căruță cîțiva saci încărcați cu boabe de ricin.

— Ia vă uitați, măi — spuse el — am adus niște fasole faină, și făcu cu ochiul către cei din jur. Dîndu-și seama însă că cei din jur nu pot confunda ricinul cu fasolea, încetă să mai șuguiască.

Cei șase saci cu ricin erau ultimele produse pe care le mai avea de predat potrivit contractelor pe care le-a avut încheiate cu statul.

În vara, țăranul muncitor Florea Balaban a adus la baza din Giurgiu 1.500 kg de grîu, iar acum preda 8.000 kg. porumb și 100 kg floarea-soarelui. Era mulțumit că pentru cerealele vîndute statului pe bază de contract a luat bani frumoși.

Astfel, zilnic bazele de recepție primesc spre depozitare zeci și zeci de vagoane de cereale.

Pînă în prezent, ele și-au realizat planul de primire, la porumb cu 90 la sută, la ricin cu 99 la sută, la floarea-soarelui cu 60 la sută, iar la orez cu peste 60 la sută.

Dacă acum cîteva săptămîni producătorii agricoli erau nevoiți să stea cîte 8—10 ore ca să-și poată preda cerealele, acum la multe din aceste baze toată operația de predare și primire a cerealelor se desfășoară mult mai repede. Și aceasta pentru faptul că s-a dublat numărul oamenilor necesari pentru primirea și depozitarea cerealelor.

În felul acesta bazele și-au dublat și chiar și-au triplat puterea lor zilnică de preluare și înmagazinare a produselor.

De pildă, dacă înainte baza Toporu putea să preia pe zi numai 50 de tone de cereale, în prezent ea primește zilnic între 100—120 tone. La fel se întîmplă și la bazele Petroșani, Băneasa și altele.

Multă ordine și conștiinciozitate în muncă există la baza Toporu (șef de bază Gheorghe Marin).

Aici, primirea cerealelor se face după sistemul în bandă. Acest sistem îl folosesc și cei de la baza Băneasa. Toți producătorii sînt pe deplin mulțumiți de felul cum se lucrează la aceste baze.

Din păcate însă nu la toate bazele de recepție ce aparțin de baza interraională Giurgiu lucrurile se petrec la fel. La baza din comuna Tîrnavele se observă o totală lipsă de colaborare între personal, ceea ce face ca munca de recepționare, depozitare, conservare și livrare a produselor să sufere. Neglijența în serviciu a lucrătorilor de aici a făcut ca într-una din zilele trecute un vagon cu porumb repartizat morii comerciale din Rîșnov, regiunea Stalin, să fie trimis la stația C.F.R. Bîșcov din Cîmpulung, sporind în felul acesta cheltuielile de transport.

Tot aici, cărbunii necesari uscării produselor, în loc să fie depozitați sub un șopron, au fost lăsați afară în bătaia ploilor și a vînturilor. Din această cauză, calitatea lor a fost depreciată. Acest lucru a dus la mărirea cantității de combustibil necesar uscării cerealelor — deci la scumpirea produselor primite spre depozitare.

Lucruri și mai grave se petrec la baza Videle. Aici, personalul de recepție, în frunte cu tov. Constantinescu Mihai, lipsește nemotivat de la lucru, producînd în felul acesta mari nemulțumiri în rîndurile producătorilor, care sînt nevoiți să aștepte ore și chiar zile întregi pentru a-și preda cerealele.

În ziua de 4 noiembrie, de pildă, șeful bazei a plecat cu de la sine putere la București după treburi personale, iar restul personalului a venit la lucru, unii pe la orele 10, alții pe la orele 12. Întrebați de ce au întîrziat, ei au răspuns că au fost la nuntă.

Nemulțumiri există în rîndul unor producători și față de unii tovarăși de la baza de recepție Giurgiu, unde casierul întîrzie nejustificat plata cerealelor predate. Este de datoria tov. Văideanu Constantin, șeful bazei interraionale, să cerceteze mai îndeaproape acest caz și să ia măsurile ce se impun ca atît la baza Giurgiu, cît și la bazele Videle și Tîrnavele munca de recepționare a cerealelor să se desfășoare în cele mai bune condiții.

I. GHEORGHIU

ARHITECTUL fantomă

Natura este adeseori generoasă cu oamenii, ori ce s-ar spune. Pe unul îl înzestrează cu o voce de aur. Pe altul cu mintea ageră de savant. Pe unul cu talent de scriitor. Pe altul cu calități de actor și pe cei mai mulți cu cinste, caracter și omenie. Pe Emil Dragomir natura nu l-a înzestrat cu nimic. Bietul om! Ghinionist. De fapt așa-i natura. Pe unii îi uită. Aștia se numesc întotdeauna ghinioniști și sînt oameni... aparte. Bunăoară, gestionarul de cooperativă prins cu mîța... în sac este un ghinionist. Pe el natura nu l-a înzestrat decît cu o mînă mai lungă. Și cu o singură mînă nu poți să iei cum ai lua cu două. E clar. Deci e un ghinionist. Dacă natura l-ar fi înzestrat cu două mîini lungi... Ehe, atunci s-ar fi schimbat socoteala... (și condamnarea!). Deci ce poate să facă un om ghinionist ca Emil Dragomir pe care natura nu l-a ajutat să devină decît.. arhitect constructor? Să blesteme natura, desigur. Și să se răzbune pe ea. Așa a „crezut" și Emil Dragomir și a pornit să se răzbune pe această natură ingrată, nerecunoscătoare.

Dacă natura te persecută, și-a spus el, cumpără-ți în primul rînd o servietă masivă, galbenă, cu multe cheutori și catarame sclipitoare tip „Diplomat". Face întotdeauna impresie. Apoi, te dai peste cap, faci cum știi și cauți să ai în servietă o delegație și niște formulare prin care, bunăoară, conducerea asociației meșteșugărești „Colectivul nostru" sau „Asociația meșteșugărească" sau mai știu cine te împuternicește să construiești...

Ce anume să construiești? Tot ce-ți trece prin minte. (Trebuie să ai și „minte" în asemenea cazuri). Bunăoară, te duci la sfatul popular al comunei Fundulea și te angajezi solemn să înalți un cămin cultural și o școală. Dacă ai cap și vrei să-l aiurești pe cel de acolo, apoi poți să țipi și să te bați cu pumnii în piept că le ridici amîndouă construcțiile numai într-o singură lună. După ce l-ai uluit și fericit în același timp, iei avansul de 30.000 de lei și nu uiți să treci și pe la sfatul popular din Gîrbovi ca să închei un alt contract și sa mai încasezi 10.000 de lei avans. Și cum cred că mai ai ceva contracte albe te duci în zilele următoare și pe la Cernica, pe la Bălțați, pe la Grivița, Bălăceanca și Amara și mai lași și pe acolo cîteva contracte tot atît de serioase și de... urgente. Iar dacă s-a îngroșat treaba — și servieta de avansuri — nu-i rău c-ai trecut să ajuți culturalizarea satelor și în regiunile Ploești și Galați. Se poate să-l uiți tocmai pe cel din Drăgoești, Sohatu, Ulmeni, Diochești și Vizantea? E just? Ești doar om cu imaginație și un constructor.. inimos. E adevărat că trebuie să umbli de colo-colo cu servieta schimbînd trenurile și mașinile, fără pic de răgaz. Dar cînd e vorba să pui umărul pentru... culturalizarea satelor, ce nu faci?

Păcat însă că acești contractanți nerecunoscători ți-au înțeles „greșit" dragostea ta nesățioasă pentru... cultură. Că doar numai pentru „cultură" ai făcut toate acestea, sacrificîndu-ți timpul, bătînd drumuri colbăite sau desfundate de țară, prin arșiță și prin ploi.

Tu ai vrut să sprijini culturalizarea chiar dacă n-ai construit nimic. Ești deci un... neînțeles.

Natura este — orice s-ar spune — generoasă cu oamenii. Pe unii i-a înzestrat cu voce, pe alții cu talent de scriitor și așa mai departe. Știți dumneavoastră cum devine cazul. Pe arhitectul constructor Emil Dragomir natura nu l-a înzestrat cu nimic. Nici măcar cu cinste. L-a uitat. Nu l-au uitat însă cei pe care i-a excrocat. Nu l-a uitat nici justiția care i-a acordat pînă una-alta... 8 ani de închisoare. Opt ani de închisoare numai pentru că a iubit cultura.. construcțiile! Că doar nu făcea să se obosească atîta pentru... un biet sfert de milion pe care și l-a însușit. Ghinionist!

LUCIAN CURSARU
și
VICTOR CĂTUNEANU

SATIRA UMOR

CU EPIGRAMA PRIN RAION

În comuna Bontești n-a mai poposit de multă vreme o caravană cinematografică.

Ne întrebăm din ce pricină
Nu dă pe-aici de luni de zile?
Că-i caravană cu mașină,
Nu caravană cu... cămile!...

Gazeta de stradă „Drumul socialismului" din comuna Gurahonț este lăsată în părăsire.

Respectivii puși să vadă
De gazeta lor de stradă,
Nu se văd acolo, dar
Se văd colea în ziar...

(După corespondențe primite de la Ion Coțoi și Pavel Brîndea, raionul Gurahonț.

Crește numărul depunătorilor la C. E. C.

Ca urmare a creșterii veniturilor oamenilor muncii, în 9 luni numărul depunătorilor pe librete de economii C.E.C. a crescut în țară la 2.014.000, revenind în medie cîte un libret C.E.C. la 9 locuitori. Sumele depuse în aceeași perioadă reprezintă o creștere de 53 la sută față de perioada corespunzătoare a anului trecut.

În întîmpinarea primei „Săptămîni a economiei", care se desfășoară între 23-30 noiembrie, activitatea unităților C.E.C. s-a intensificat. Astfel, între 1 octombrie și 20 noiembrie — etapa de pregătire a „Săptămînii economiei" — volumul depunerilor pe librete de economii C.E.C. a crescut cu 239.000.000 lei.

În fruntea acțiunilor pentru creșterea numărului depunătorilor și a depunerilor pe librete C.E.C. se găsesc unitățile C.E.C. din regiunile București, Iași, Galați și Regiunea Autonomă Maghiară, care pînă la 20 noiembrie și-au realizat planul pe întreaga lună.

Oameni din NOUA DOBROGE

„FOARTE BINE CU DISTINCȚIE!"

Hudițeanu, președintele gospodăriei, mi-a făcut semn să privesc pe fereastră.

Un snop de coceni, mare și stufos, căzut din căruța ce abia trecuse, se odihnea în marginea drumului.

Grăbit, Hudițeanu m-a pus la curent cu ce avea să urmeze.

— Primul venit va lua snopul. Căruțaș sau simplu trecător. Ai să vezi... O să-l arunce peste gard. În ograda gospodăriei...

Așteptarea a fost scurtă. O căruță trasă de doi cai negri, a luat pieptiș drumul puțin înclinat... Snopul a rămas în urmă.

Antrenați în urmărirea întîmplării, fiecare am reacționat. Eu am dat să rîd de presupunerea neîmplinită. Pe fața președintelui a trecut o umbră de îngrijorare. Totul a durat însă numai cîteva minute. Deodată auzirăm:

— Prruu!!

Căruțașul care venea acum strunise caii, oprindu-i în capătul pantei.

S-a dat jos, a luat snopul de cingătoare și, grăbit, l-a aruncat în curtea casei cu firmă la poartă.

Dacă s-ar da examen la „Grija pentru avutul obștesc", colectivistului Ion Militaru i s-ar cuveni nota „foarte bine cu distincție". Și, am convingerea, n-ar fi singurul din comuna Comana, care ar primi această notă.

ARGUMENTUL

Combina trecea maiestoasă prin lanul nesfîrșit de griu. Spicele galbene, pline de rod, șovăiau puțin, parcă nehotărîte, apoi, mîngîiate de palete, porneau spre pîntecul nesățios al mașinii. Omul din capătul tarlalei a privit multă vreme cu fața alungită de mirare spre nemaipomenita arătare.

— Mare minune, doamne!

A plecat alene spre sat, întorcînd des privirea către lanul lăsat în urmă.

Să fii neîncrezător în cele spuse de Adam Petrache ar însemna să săvîrșești un mare păcat. Nu e el omul care aruncă vorbe în vînt.

— Am văzut-o cu ochii mei. Cu un car de seceri n-ai face treaba așa de repede. Da' la tine nu poate lucra. Te-ar lăsa fără porumbarii de pe răzor.

Să amintești individualului că pe ogoarele colectivei nu sînt porumbari n-are rost. Știe și singur. Dar ce înseamnă să înlocuiești cu combina un car de seceri, asta da, asta trebuie spus.

Tocmai acest lucru l-a explicat Petrache consătenilor săi necolectiviști. Cu 194 de oameni a stat el de vorbă. Toți 194 au cerut hîrtie și toc.

Asemeni zecilor de mii de agitatori consăteni, colectivistul Adam Petrache din Pietroiu a pus umărul pentru ca secera să rămînă în cîțiva ani doar simbol. Un măreț simbol al înfrățirii cu ciocanul muncitorului făuritor de combine.

Om cu autoritate

„Artileria grea" — așa îi spun oamenii din sat învățătorului Ion Enache.

— El s-a ocupat de cazurile mai greu de rezolvat — explică președintele gospodăriei.

Învățătorul nu recunoaște însă că ar fi fost nici artilerie grea, nici ușoară, că în orice caz, n-a fost nici un fel de armă. Ca om a discutat cu alți oameni. Atîta tot.

S-a ocupat printre alții, de Zamfir B. Radă. Săteanul — nu mă'nscriu și nu mă'nscriu. Abia împrumutase de la bancă 6.000 lei și își cumpărase boi. „Pentru asta m-am îndatorat? Intru, dar să nu mai plătesc datoria. Altfel ce? Boii mai sînt ai mei?"

Învățătorul s-a ridicat. A dat să plece:

— N-ai ce căuta în gospodărie. Oamenii vin acolo să muncească.

Zamfir l-a privit descumpănit.

— Cum adică...? Nu înțeleg!

— Dacă nu intri în gospodărie, trebuie să plătești datoria, nu? Înseamnă că trebuie să muncești. Dacă vii în gospodărie, zici că n-ai mai putea să o plătești; asta înseamnă că n-ai de gînd să muncești. Căci altfel dacă te așterni pe muncă la fel ca ceilalți ai putea restitui banii foarte bine. Mai ușor de cum îi restitui rămînînd în afara gospodăriei.

Zamfir l-a poftit să stea. Mai aveau multe de discutat...

*

Pe cîți din Pietroiu nu i-a învățat Enache secretul slovelor din 1931 încoace! Elevă i-a fost și Stanca I. V. Popa.

Cu ani în urmă, pe cînd fiu-său era elev, Stanca nu odată s-a luat la harță cu învățătorul.

— Dacă copilul merge la școală, cine o să îngrijească de vacă?

Enache nu s-a lăsat. Băiatului îi plăceau matematica și științele naturii; era printre cei mai silitori elevi.

Acum, mama primește deseori scrisori din Orașul Stalin. Îi scrie fiul — student la Facultatea de Silvicultură. E recunoscătoare învățătorului. Dar nu numai pentru atît. Ci și pentru celălalt sfat înțelept: îndemnul să intre în gospodăria colectivă, cu încrederea că așa e bine.

TEOHARI OPREA

PRIMA COMUNĂ DIN RAIONUL SIGHIȘOARA COMPLET COOPERATIVIZATA

Zi de sărbătoare în comuna Noul Săsesc. Ultimele 43 de familii care rămăseseră în afara gospodăriei colective s-au unit formînd trei întovărășiri agricole: două în satul de reședință a comunei și a treia în satul Rondola. În acest sat unul dintre cei mai activi agitatori pentru formarea întovărășirii au fost Ironim Hîrțoagă. El a depus primul cererea. Întovărășiții l-au ales președinte. Cu prilejul inaugurării celor 3 noi unități cooperatiste, întovărășiții au adus mulțumiri șefului secției G.A.S. din comună, tovarășul inginer N. Ursan, cît și președintelui gospodăriei colective, tovarășul Mușa Ion, care au dat mult sprijin pentru crearea unităților. La munca de lămurire a țăranilor muncitori pentru a păși pe calea muncii în comun o contribuție de seamă a adus și comisia de femei în frunte cu tovarășa Foaltin Veronica, precum și tovarășul Paculea Aurel, instructor raional de partid.

IONESCU VLAD

Calificări de cadre

O dată cu colectivizarea în întregime a regiunii Constanța se simțea nevoia de cadre calificate, necesare fiecărei gospodării colective.

Pentru a rezolva această problemă, secția agricolă regională a trimis la școală peste 170 colectiviști, care se vor califica ca președinți de gospodării colective, contabili și brigadieri de cîmp.

În luna aprilie a anului viitor, o nouă serie de colectiviști din regiune va fi trimisă la școlile de calificare.

Avansuri DUPĂ MUNCA

După recoltarea porumbului, consiliul de conducere a gospodăriei colective din Petroșani, raionul Băneasa, a hotărît să împartă colectiviștilor pentru zilele-muncă executate pînă acum un avans de 40 la sută în porumb. Producția obținută fiind de peste 6 000 de kg. la ha., colectiviștii au primit ca avans cîte 3 kg. porumb la zi-muncă.

Colectivistul Gh. Savu a primit drept avans 3 171 de kg. Cantități mari de porumb au primit și colectiviștii Gh. O. Stan și Gh. Velim.

Vești de la CORESPONDENȚI

Tot mai mulți corespondenți ai ziarului nostru ne relatează în scrisorile trimise că țăranii muncitori de pe cuprinsul patriei noastre pășesc cu încredere pe drumul gospodăriilor colective și a întovărășirilor agricole.

„O nouă întovărășire agricolă." Astfel este intitulată scrisoarea trimisă de corespondentul Gheorghe Popiac din regiunea Bacău. El ne scrie că în ziua de 8 noiembrie 29 de familii de țărani muncitori din satul Ciumbala, comuna Gloduri, au inaugurat o întovărășire agricolă căreia i-au dat denumirea de „7 Noiembrie". În ziua inaugurării, ne scrie corespondentul, s-au mai înscris încă 11 familii care au adus 11 ha de teren arabil.

DE PE PLAIURILE CRAIOVEI tov. Ion Sbîrciog ne vestește că în urma muncii desfășurată de comitetul de inițiativă, 60 de familii de țărani muncitori din satul Arcani, ce aparține de comuna Arcani, raionul Tg. Jiu, adunînd la un loc 30 de hectare de teren, au format cea de a patra întovărășire agricolă din comună. În munca de lămurire pentru alcătuirea întovărășirii agricole s-au remarcat în mod deosebit Ion Vijulan, Nicolae Bricai, Vasile Chiriac, Victor Pîrîci și alții.

AGITATORII din comuna Baia de Arieș, regiunea Cluj, sînt oameni de ispravă, ne scrie corespondentul nostru Iosif Brad. Datorită muncii de lămurire dusă de aceștia, zilele trecute a luat ființă o întovărășire zootehnică în satul Brăzești ce aparține comunei Baia de Arieș.

Cele 37 de familii de țărani muncitori din sat au adus în întovărășire 102 oi și 46 hectare teren arabil și pășune.

RECOLTELE BOGATE obținute de membrii întovărășirii agricole „8 Noiembrie" din comuna Delureni, regiunea Cluj, au atras atenția tuturor țăranilor cu gospodărie individuală din comună — ne scrie corespondentul Avram Anisan. Astfel, după strîngerea recoltelor, un număr de peste 20 de familii, scrie în continuare corespondentul, au cerut să fie primiți în rîndurile întovărășiților.

Printre aceștia se numără țăranii muncitori Ion Anvindescu, Alexandru Negruș, Mesaroș Adalbert și alții.

Pe tehnicianul Florin Popescu de la I.C.M.E.A. treburile l-au dus și pe la gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu" din comuna Hărman, regiunea Stalin. Cu acest prilej el verifică funcționarea aparatelor electrice de muls, pe care gospodăria și le-a procurat de mai multă vreme și le folosește cu succes.

Discuții

Din nou despre ce materiale trebuie să folosim în construcțiile agricole

În urma hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953, sectorul construcțiilor agro-zootehnice a căpătat o sarcină foarte importantă: realizarea într-un timp scurt a unui volum de construcții cu mult sporit față de anii anteriori. Aceasta a pus în fața tehnicienilor constructori din acest sector probleme noi, care cereau o grabnică soluționare. Trebuia găsită calea de reducere a consumului de lemn (material deficitar prea mult folosit la lucrări de construcții agricole), de micșorare a volumului de transporturi, de economisire a manoperei și de grăbire a ritmului de execuție. Soluția care părea indicată să rezolve aceste deziderate era de a se merge pe linia industrializării construcțiilor agricole prin utilizarea unui sortiment de elemente de construcție prefabricate, cu tendința de a se transforma șantierele agricole în șantiere de montaj. Prin utilizarea unor piese de construcție obținute printr-o producție industrială, independentă de activitatea propriu-zisă a șantierului se sconta pe o sensibilă economie de materiale și pe degrevarea șantierelor agricole de un important volum de manoperă și transporturi. Montajul pieselor prefabricate făcîndu-se mecanizat, se garanta o execuție rapidă.

Dacă țelurile urmărite de constructori se bazau pe considerațiuni juste din punct de vedere teoretic, aplicarea în practică s-a făcut fără adaptarea lor la condițiile specifice pe care le prezintă lucrările agricole. Majoritatea lucrărilor s-au scumpit prea mult, economia de materiale obținute în fabrici s-a irosit prin rebutări, iar stabilitatea construcțiilor a pus în unele cazuri semne de întrebare, ceea ce a condus ulterior la lucrări de consolidare.

Este firească deci întrebarea dacă utilizarea prefabricatelor mai este oportună la realizarea construcțiilor agricole, iar discuția inițiată de ziarul „Agricultura Nouă" prin articolul „Prefabricate sau materiale clasice și locale?" este binevenită, constituind un ajutor prețios în clarificarea liniei de urmat în viitor la realizarea construcțiilor agricole.

Rezultatele necorespunzătoare obținute din cauza utilizării prefabricatelor de beton armat se datoresc greșitei alegeri a tipului de prefabricate și utilizării lor fără discernămînt, netinîndu-se seama de felul construcției și nici de locul de amplasare a șantierului. Utilizarea tipului de prefabricate grele (stîlpi, grinzi, chesoane în greutate de 50-2500 kg.) reclama mijloace speciale de transport, utilaje mecanice la diferite manipulări de încărcare și descărcare, precum și utilaje de montaj cu echipe specializate. O studiere mai atentă a condițiilor pe care le oferea executarea construcțiilor agricole ar fi arătat că acestea se caracterizează prin puncte de lucru foarte răspîndite, fiecare avînd un volum relativ mic de lucrări. Aceasta făcea neeconomică întrebuințarea unor utilaje grele necesare manipulării și montajului prefabricatelor de tip greu, mecanisme care de altfel nici nu exista într-un număr atît de mare pentru a fi prezente pe fiecare din sutele de șantiere agricole. Transportarea prefabricatelor pe distanțe prea mari, de la gări cu rampe de descărcare la punctele de lucru, efectuate pe drumuri de țară, au produs degradarea pieselor, dînd un mare număr de rebuturi. În afară de dificultățile arătate, soluția tehnică de a utiliza acest tip de prefabricate la construcțiile agricole, care sînt în general clădiri simple și neetajate, nu era economică. De exemplu, la un grajd de vaci executat din chesoane se utiliza 1,5 m.c. beton de diferite mărci și 20 kg oțel beton la metru pătrat de construcție. Învelitoarea fiind din beton armat, clădirea trebuia protejată prin izolații termice și hidrofuge costisitoare, executate din materiale scumpe. Astfel se explică de ce prețul construcțiilor din prefabricate, executate pînă în prezent, a crescut prea mult, cu 30-75% față de prețul construcțiilor similare, executate cu sisteme constructive obișnuite. La acesta mai trebuie adăogat sporul de 20-30% cerut de executant la situația definitivă a lucrărilor, justificat într-un fel sau altul, însă cauzat de nevoia de a-și acoperi pierderi înregistrate la rebutări de piese și la sporul de manoperă din lipsa utilajelor și a livrărilor cu întîrziere.

Față de această situație se pune întrebarea: ce este de făcut? Trebuie părăsită ideea utilizării prefabricatelor de beton armat în realizarea construcțiilor agricole? Dat fiind nevoia impusă de economia de lemn, piesele prefabricate trebuie folosite și în viitor. Însă promovarea lor în practică se va așeza pe următoarele baze: 1. Piesele trebuie să fie ușoare (pînă la 150 kg), de profilatură simplă, care să permită montarea manuală cu ajutorul utilajelor obișnuite de șantier. 2. Consumul de oțel beton să nu depășească pe cel normal înregistrat la sistemele de construcții clasice (5-7 kg la metru pătrat de construcție, deci 30% din oțelul beton folosit pînă acum la construcții din prefabricate). 3. Pentru nevoile agri-

Arh. I. VOGEL
Directorul Institutului de Proiectări pentru Construcții Agricole

(Continuare în pag. 4-a)

Ce a adus colectiviștilor din Angheluș ORGANIZAREA TERITORIULUI

Pentru ca să se poată creia agriculturii o bază tehnică nouă, tehnica marii producții, este nevoie de aplicarea unor măsuri practice imediate, menite să asigure dezvoltarea multilaterală a unităților agricole socialiste. Printre aceste măsuri se numără și lucrările de organizare a teritoriului și introducerea asolamentelor raționale.

Un exemplu grăitor de realizări însemnate obținute în sporirea producției animale și vegetale și a productivității muncii, prin respectarea și aplicarea măsurilor prevăzute în proiectul de organizare a teritoriului și introducerea asolamentelor, îl oferă gospodăria agricolă colectivă „Gabor Aron" din satul Angheluș, Regiunea Autonomă Maghiară.

Gospodăria colectivă „Gabor Aron" din Angheluș este așezată pe valea Rîului Negru, la o depărtare de 7 km de orașul Sf. Gheorghe. Ea a luat ființă în anul 1950, numărînd astăzi 101 familii cu o suprafață de peste 600 ha. Pînă în anul 1954, cînd a fost întocmit proiectul de organizare a teritoriului gospodăriei, colectiviștii obțineau, atît la culturile de cîmp, cît și în sectorul zootehnic, producții cu mult mai mici decît posibilitățile existente. Din această cauză și veniturile în bani și în natură repartizate la zi-muncă erau de cele mai multe ori nesatisfăcătoare.

Care erau cauzele ce frînau buna organizare a procesului de producție? În primul rînd structura necorespunzătoare a planului de cultură în care erau cuprinse unele plante nepotrivite condițiilor specifice gospodăriei. Pe de altă parte, împrăștierea culturilor în parcele mult distanțate unele de altele, neaplicarea unei rotații corespunzătoare culturilor și a măsurilor agrotehnice în mod diferențiat, precum și lipsa îmbinării juste a ramurilor de producție și a unei bune organizări a muncii (nefiind create brigăzi permanente de producție) făceau ca munca colectiviștilor să dea roade slabe.

Prin proiectul de organizare a teritoriului, întocmit pe baza unor studii, analize și documentații temeinice asupra condițiilor naturale, economice și sociale, s-a căutat să se înlăture toate aceste lipsuri. Astfel, a fost stabilit în mod precis patrimoniul agricol al gospodăriei, dîndu-se fiecărei porțiuni de teren folosința cea mai rațională și completă, în funcție de calitatea solului, relief, climă etc.

Ținînd seama de condițiile specifice s-a stabilit ca gospodăria să aibă ca ramură principală, producția vegetală, însă să dezvolte cît mai mult și producția animală. De asemenea, s-a avut în vedere ca gospodăria să cultive plantele și să crească animalele care în condițiile locale se dezvoltă cel mai bine și care pot să dea o producție globală sporită. În felul acesta s-a urmărit să se mărească simțitor rentabilitatea gospodăriei și veniturile colectiviștilor.

Cultura	1964			1956			
	Ha	Producția medie realiz. kg/ha	Prod. glob. tone	ha.	Producția medie realizată kg/ha	Prod. glob. tone	Spor de prod. kg/ha.
Grîu toamnă	88	1.268	111.6	78	1.900	148,2	632
Grîu prim.	46	1.504	69,2	16	1.700	27,2	169
Secară	26	1.252	32,5	36	1.258	45,3	—
Orz prim.	99	1.500	148,5	60	2.019	121,1	519
Ovăz	20	2.578	51,5	22	2.624	57,7	46
Sf. de zahăr	28	14.000		28	17.000		
Cartofi	45	9.777		45	13.100		
Porumb siloz		11.566			24.545		

Printre alte măsuri prevăzute de proiectul de organizare, care au fost puse în aplicare de colectiviști, se pot număra: repartizarea terenului arabil, corespunzător scopului căruia a fost destinat și parcelarea rațională a terenului. Prin aceasta s-a asigurat mecanizarea procesului de producție, utilizarea completă și rațională a mașinilor și tractoarelor, posibilitatea orientării arăturilor pe curbele de nivel, în scopul combaterii eroziunii solului, cît și repartizarea justă a parcelelor pe brigăzi, lichidîndu-se astfel munca de-a valma și mărindu-se responsabilitatea personală.

De asemenea colectiviștii au căutat să asigure premergătoare bune culturilor de bază din gospodărie, au făcut o rotație potrivită și o proporție justă între culturile principale și plantele bune premergătoare. Astfel, pentru grîu s-a realizat în 1956 următoarele premergătoare: sfeclă de zahăr îngrășată, lucerna și trifoi. Conform planului de îngrășare a culturilor, colectiviștii au administrat în anul 1956 bălegar de grajd la sfecla de zahăr și cartofii de toamnă. El au aplicat și planul de măsuri agrotehnice prevăzut în proiectul de organizare a teritoriului, au respectat organizarea muncii creînd două brigăzi permanente în producția vegetală, cărora li s-au repartizat parcele egale din solele asolamentelor, precum și inventarul necesar. În urma tuturor acestor măsuri tehnice în anul 1956 gospodăria a obținut în comparație cu 1954, cînd nu era făcută organizarea teritoriului, rezultatele indicate în tabelul de mai sus.

Și trebuie precizat că anul martor — 1954 — a fost mult mai favorabil producției vegetale decît anul 1956.

În sectorul animal, colectiviștii au trecut la realizarea efectivelor de animale prevăzute în planul de perspectivă, obținînd în același timp, printr-o bună îngrijire a lor, producții sporite. Astfel, producția de lapte pe cap de vacă furajată a crescut de la 1.150 la 1.900 l., iar la ovine de la 45 l. la 51 l. Producția medie de lînă pe cap de oaie, a sporit de la 1,250 kg. la 1.410 kg. Produsele animale livrate statului de gospodărie prin contractări au crescut de asemenea de la 2.572 kg carne, cît au fost în 1954, la 5.440 kg.

O dată cu creșterea producției vegetale și animale, s-au mărit veniturile gospodăriei și valoarea zilei-muncă. Dacă în 1954 s-au repartizat pentru o zi-muncă 5 kg cereale și 4,50 lei, în 1956 a revenit la zi-muncă 5,500 kg cereale și 8 lei, fără a mai aminti și restul de produse repartizate.

Prin aplicarea integrală a măsurilor prevăzute în proiect gospodăria colectivă din Angheluș va putea realiza în anii următori producții din ce în ce mai sporite și va putea să devină o unitate agricolă înfloritoare.

Ing. MIRCEA ANASTASIU
din
Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Cooperatorii din Căciulătești

Gura Jiului se remarcă, printre altele, și prin aceea că este unul din raioanele în care se află un important număr de cooperative agricole de producție cu rentă. Toate sînt tinere. Între ele, a doua ca vîrstă, este cooperativa de producție din satul Căciulătești, comuna Dobrești. Temelia i-a fost pusă la 7 octombrie anul trecut. Celelalte au luat ființă după această dată, iar cooperativa din Căciulătești a fost, ca să spun așa, mama multora din ele. Și aici s-a dovedit încă odată cît de mare e puterea de convingere a exemplului concret.

De acum un an, cînd un grup de întovărășiți din Căciulătești s-au hotărît să urce încă o treaptă pe calea transformării socialiste a satului, mulți oameni din satele din jur, și îndeosebi mijlocașii, stau cu ochii ațintiți asupra acestora. Noua formă îi atrăgea mai mult decît altele, dar șovăiala și neîncrederea aveau încă rădăcini destul de puternice. De altfel nici în Căciulătești lucrurile n-au mers ca și cînd ai bate din palme. Și aici, unii dintre mijlocași greu s-au hotărît să facă pasul cel nou.

În sprijinul muncii de lămurire desfășurată de membrii de partid și ceilalți țărani muncitori fruntași din comună au cîntărit greu rezultatele dobîndite de întovărășirea agricolă din sat. Pînă la urmă, 25 de întovărășiți din Căciulătești, între care aproape trei sferturi țărani cu gospodării mijlocii, au ajuns la înțelegere. Și-au adunat laolaltă averea, destul de modestă pentru început, vreo sută și ceva de hectare, 15 boi și 13 vaci, 16 pluguri, vreo cîteva semănători, grape și alte diferite unelte, și au pornit gospodărește la treabă. În decurs de un an averea cooperativei a sporit cu aproape 200 de oi, 17 vaci cu lapte, 20 de porci. Cooperatorii și-au construit un pătul pentru porumb, magazie, un grajd și un saivan, o remiză.

E puțin? Nu. Pentru o perioadă de numai un an, pașii făcuți sînt destul de mari. Iar de acum, cum s-ar spune, cooperativa a prins aripi. Cooperatorii au gînduri îndrăznețe pentru viitor. Și cînd gîndurile, ori cît ar fi de cutezătoare, se bazează pe realizările și vrerea unor oameni ca cei din Căciulătești, ele pot fi înfăptuite.

Spuneam la început că cooperativa agricolă de producție din Căciulătești a fost „mama" multor cooperative agricole de producție din raion. Pentru realitățile de aici, cuvîntul acesta are nu numai un sens figurat, ci și unul propriu. În ultima vreme cooperativa a primit numeroase vizite ale țăranilor muncitori, cei mai mulți dintre ei mijlocași, din comunele din împrejurimi.

— Cum stați cu recoltele? s-au interesat oaspeții.

— Poftiți și vedeți pătulele pline, li s-a răspuns. 3000 kg de porumb la hectar, 1800 kg de grîu, 1200 kg de secară... Poftiți și vedeți și avansurile. Cooperativa a dat numai ca avans cîte 11 kg de porumb pentru ziua-muncă. Oameni ca fostul mijlocaș Gheorghe Enache, astăzi membru cooperator au primit drept avans peste 3500 kg. de porumb. La acesta trebuie adăugat avansul în grîu, cca. 1000 de kilograme. Mai trebuie adăugate apoi cantitățile de cartofi, ceapă, brînză, etc.

Oaspeții au întrebat, au căzut și s-au întors apoi în comunele lor. Rezultatul? În Piscul Sadovei, în Raești, în Dobrești, în Toceni au luat ființă noi cooperative agricole de producție.

Între timp, în Căciulătești mulți dintre mijlocașii care la început stătuseră pe gînduri s-au înscris în cooperativă. Cooperativa numără astăzi 80 de familii.

— Pînă cel mult într-un an, mi-a spus tov. Marin Prică, tot satul va fi în cooperativă.

N-avem nici un motiv să nu-l credem pe harnicul președinte al cooperativei.

VALERIU BUDURU

Pentru cît mai bune vinuri „Gostat"

Am primit în ultima vreme mai multe scrisori la redacție în care cititorii noștri își exprimă nedumerirea față de faptul că în comerțul de stat nu găsesc uneori suficiente cantități și de bună calitate din atît căutatul vin Gostat.

Cum în țară nu există încă prea multe magazine Gostat (unde se desfac în mod obișnuit și vinuri), ne-am gîndit că pentru a răspunde cititorilor noștri e bine să vizităm în primul rînd depozitul din București unde se centralizează vinurile ce sosesc din multe gospodării de stat din țară.

Este știut că, în prezent, gospodăriile de stat dețin o importantă suprafață din patrimoniul viticol al țării noastre și viile cele mai bune. Nu-i de mirare că vestitele noastre vinuri de Murfatlar, Odobești, Pietroasele, Cotnari etc. au fost apreciate la concursul de la Liubliana (R.P.F. Iugoslavia), ce a avut loc în toamnă, ca unele dintre cele mai bune vinuri din lume.

De ce, așadar, consumatorii din Capitală și alte orașe mari din țară nu găsesc vinurile Gostat în cantități mai mari și de bună calitate? S-au obținut oare în ultimii ani o producție mai mică? Nicidecum. Este știut că, dimpotrivă, viile din gospodăriile agricole de stat fiind lucrate în tot mai bune condițiuni au dat producții mari. În ultimii 3 ani la cele mai multe din gospodăriile viticole de stat planul de producție a fost îndeplinit și depășit. În acest an, gospodăriile de stat din regiuni cum sînt: Ploești, Galați etc. au depășit planul de producție în procente de peste 30%.

Dar pentru ca aceste cantități de vinuri să fie date în consum la o calitate cît mai bună este necesar ca ele să fie depozitate și păstrate în condițiuni tehnice corespunzătoare.

Ce se întîmplă însă? Ne-a surprins din capul locului, intrînd la depozitul central Gostat din Capitală, faptul că el este amplasat într-un loc necorespunzător, între niște imobile înghesuite, cu un spațiu de manipulare infim și o capacitate de depozitare de numai 25 de vagoane. Subliniem ca un amănunt în plus că, pentru a lărgi acest spațiu, conducerea depozitului se străduiește în prezent să amenajeze încă o pivniță de circa 15 vagoane tot sub aceleași construcții.

Trebuie avut în vedere însă că cererea foarte mare de vinuri Gostat și posibilitățile de desfacere ar necesita depozitarea în Capitală a cel puțin 2—300 vagoane de vin anual

Cu toate aceste greutăți, colectivul de muncă al depozitului central Gostat (director V. Vijoli) se străduiește să depoziteze vinurile astfel încît planul de desfacere să fie îndeplinit și depășit

Am văzut aci la lucru muncitori vrednici care nu pierd o clipă din timpul de producție. Așa sînt, de pildă, D. Vlad, Păun Nițulescu, Mihai Maria, Soroceanu Cristina, Ludwig Adolf și alții.

Dar strădania colectivului de muncă de la acest depozit nu-i suficientă cîtă vreme nu sînt create condiții ca minunatele noastre vinuri Gostat să fie depozitate, păstrate și manipulate conform procesului tehnologic modern.

Poate ați cerut vreodată la restaurant o sticlă de vin Gostat care vi s-a părut că nu întrunește calitățile unui Riesling, Olonel sau Fetească de bună calitate. Explicația? Depozitul central de vinuri Gostat, neavînd spațiu suficient de depozitare, este nevoit în momentul de față să livreze beneficiarilor vinuri care n-au avut timpul necesar să se limpezească bine și să se maturizeze în condiții optime. Se știe că vinul în timpul transportului și manipulărilor se zdruncină (se zdrobește), deci pentru a-și recăpăta aceleași calități de gust și aromă care le-a avut în podgorie are nevoie de cel puțin 3 luni. Mai trebuie să arătăm însă că tot din cauza lipsei de spațiu de depozitare și păstrare, o parte din beneficiari sînt îndrumați, în prezent, de către depozitul central să ridice ei înșiși cu mijloace proprii vinurile ce urmau să le primească direct de la diferite gospodării de stat. E lesne de înțeles că în asemenea condiții, transportul și manipularea vinurilor lasă mult de dorit... deoarece vinurile nu se preiau la sticle înfundate și capsulate, din vase. E necesar să mai subliniem că, deoarece Departamentul Gostat nu are un depozit central de mare capacitate, în momentul de față există cantități de vin la unele gospodării de stat care și-au depășit planul de producție la struguri cu mari procente și neavînd spațiu de depozitare sînt nevoite să țină vinul în condiții necorespunzătoare.

Ce trebuie făcut pentru a se îndrepta această situație?

Firește, ar fi necesar să se construiască unul sau două mari depozite de circa 200—300 vagoane.

Deocamdată însă există în București două mari depozite — cele din străzile Popa Tatu și Negustori — care dacă ar fi folosite de către Departamentul Gostat ar asigura în bună măsură necesitățile de depozitare în momentul de față.

În felul acesta, creîndu-se condiții pentru depozitarea și maturizarea unei mari cantități de vin (și în același timp în vase de circa 7—9.000 litri) s-ar trimite consumatorilor, neîndoielnic, vinuri Gostat mult mai bune decît în prezent.

Se impune ca organele competente să ia măsurile corespunzătoare, astfel ca depozitarea și păstrarea vinurilor produse în gospodăriile de stat să fie rezolvată cît mai grabnic.

ION DRINCU și V. CAZACU

AGRICULTURA ALBANIEI PE DRUMUL PROGRESULUI

La 28 şi 29 noiembrie, întreg poporul albanez sărbătoreşte două evenimente de seamă în istoria sa; cea de a 45-a aniversare a proclamării independenţei naţionale şi a 13-a aniversare a eliberării de sub jugul fascist.

*

Înainte de înfăptuirea reformei agrare (17 noiembrie 1946), 77 la sută din gospodăriile ţărăneşti din Albania deţineau mai puţin de o treime din suprafaţa arabilă a ţării, în timp ce o mînă de feudali, de mari proprietari, bei şi chiaburi stăpîneau 40 la sută din suprafeţele cultivate cu cereale.

În urma aplicării reformei agrare prin care s-a pus capăt relaţiilor feudale în agricultura Albaniei, ţăranilor săraci şi celor lipsiţi de pămînt le-au revenit 90 la sută din pămîntul expropiat, 50 la sută din plantaţiile de măslini, precum şi toate vitele expropiate.

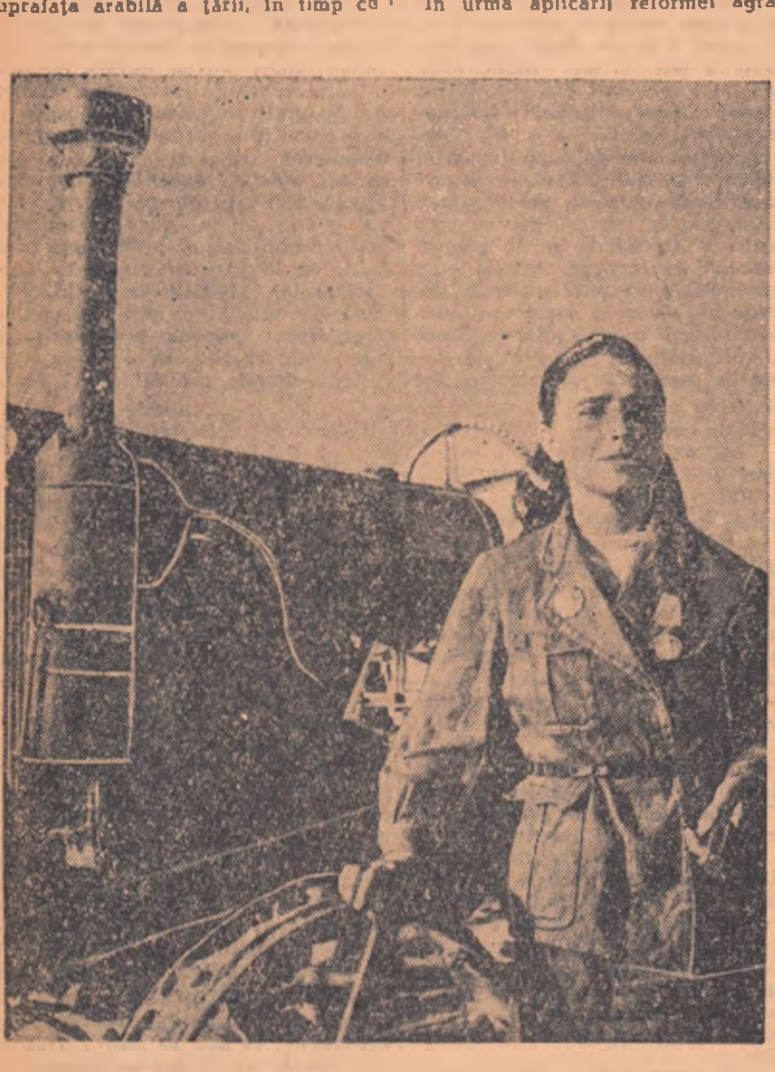
O eră nouă s-a deschis în istoria satului albanez. Au fost create condiţii favorabile pentru dezvoltarea multilaterală, modernizarea şi cooperativizarea agriculturii. În anii puterii populare, agricultura R. P. Albania a înregistrat importante progrese. In 1956 producţia agricolă a sporit cu 58 la sută, iar suprafeţele cultivate cu grîu au crescut cu 75 la sută faţă de anul 1948. Aceste realizări însemnate au fost obţinute datorită măsurilor înţelepte luate de Partidul Muncii şi ajutorului generos acordat poporului albanez de Uniunea Sovietică.

Mii de gospodării ţărăneşti din ţară au intrat în cooperativele agricole de producţie. În prezent, în R. P. Albania există 1700 de gospodării colective care reunesc aproape 50 la sută din gospodăriile ţărăneşti şi 57 la sută din totalul suprafeţelor arabile.

Numai în acest an au fost înfiinţate tot atîtea cooperative cîte au fost create în ultimii 10 ani la un loc. Mii de ţărani din regiunile Korcea, Shkoder, Elbasan, Argyrocastro etc. au păşit pe calea socialistă a agriculturii.

Statul acordă un sprijin permanent cooperativelor agricole. Ogoarele acestora sînt deservite de 21 de staţiuni de maşini şi tractoare. Numai în anul acesta statul a alocat suma de 430 de milioane de leki în vederea dezvoltării cooperativelor agricole.

În cei 13 ani ai puterii populare, poporul albanez a obţinut mari succese în dezvoltarea industriei, agriculturii, ocrotirii sănătăţii, culturii şi învăţămîntului. Poporul albanez a dobîndit aceste realizări istorice, datorită faptului că face parte din marea şi puternica familie a ţărilor socialiste în frunte cu glorioasa Uniune Sovietică. În prietenie veşnică şi colaborare strînsă cu toate popoarele frăţeşti din lagărul socialist, poporul albanez păşeşte cu fermitate înainte, spre un viitor tot mai fericit.

Tractorista Festime Topciu, fruntaşă în producţie de la S.M.T. Korcea (R. P. Albania).

Problemele litigioase trebuie rezolvate pe baza colaborării paşnice

Convorbirea dintre N. S. Hruşciov şi redactorul şef al ziarului egiptean „Al-Ahram"

N. S. Hruşciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., a primit la 18 noiembrie pe Mohammed Hassanein Heikal, redactor şef al ziarului egiptean „Al-Ahram", şi a avut cu el o convorbire asupra situaţiei din Orientul Apropiat.

In cadrul convorbirii, N. S. Hruşciov a precizat că politica Uniunii Sovietice faţă de Orientul Apropiat nu se deosebeşte cu nimic de politica ei de întărire a relaţiilor de prietenie cu toate ţările. Ducînd politica coexistenţei paşnice a statelor, indiferent de orînduirea lor socială şi politică, U.R.S.S. este gata să contribuie la ridicarea economiei şi culturii ţărilor Orientului Apropiat şi Mijlociu.

Referindu-se în continuare la cauzele încordării în Orientul Apropiat, N. S. Hruşciov a arătat că în urma luptei de eliberare naţională a popoarelor, imperialiştii au fost siliţi să facă concesii. Prefăcîndu-se că pierd din fostele colonii, ei caută să-şi menţină acolo o influenţă camuflată, servindu-se de localnici corupţi, care să ducă o politică pe placul lor. Numai că popoarele care au dobîndit independenţa caută să constituie guverne care să oglindească cu adevărat aspiraţiile lor. Nemulţumiţi de acest fapt, imperialiştii încearcă să le răstoarne şi să pună în locul lor guverne care să le fie subordonate. Aceasta este una din cauzele luptei colonialiştilor împotriva popoarelor din Orientul arab şi în primul rînd împotriva Egiptului şi Siriei care duc o luptă activă împotriva colonialismului.

Cînd agresiunea Angliei, Franţei şi Israelului împotriva Egiptului a dat greş, datorită ripostei primite din partea popoarelor arabe, a tuturor popoarelor iubitoare de pace, printre care Uniunea Sovietică a jucat un rol de seamă, S.U.A. au hotărît să creeze aparenţa că merg în ajutorul partenerilor lor creînd faimoasa „doctrină Dulles-Eisenhower".

In realitate, acest „ajutor" urmărea să înlăture Anglia şi Franţa din ţările Orientului Apropiat, deoarece imperialiştii americani sînt atraşi de bogăţiile acestor ţări, în special de petrol şi de poziţia lor strategică.

Cînd ţările arabe şi în primul rînd Egiptul şi Siria au opus rezistenţă acestei doctrine, imperialiştii au încercat să urzească o serie de comploturi împotriva lor. Ştiind că o acţiune din partea Israelului împotriva Siriei ar fi foarte nepopulară, ei au hotărît să folosească o ţară musulmană — Turcia — în acest scop. Avertismentul serios dat de guvernul sovietic a făcut posibilă zădărnicirea agresiunii împotriva Siriei. Dar popoarele trebuie să fie vigilente în continuare, deoarece petrolul îi atrage pe colonialişti ca un magnet.

Cît priveşte Turcia ea a văzut că prietenii de dincolo de Ocean, care au vrut să o împingă împotriva vecinilor ei, nu se călăuzesc de interesele păcii, ci, dimpotrivă, vor să cîştige de pe urma „războiului rece". Ei şi-au dat seama că există forţe cu care S.U.A. nu sînt în stare s-o scoată la capăt.

Răspunzînd la o altă întrebare N. S. Hruşciov a arătat că guvernele puterilor occidentale au o atitudine negativă faţă de întîlnirea reprezentanţilor ţărilor socialiste şi capitaliste. Ei cer ca U.R.S.S. să facă concesii politice, ceea ce în mentalitatea lor ar însemna ca Uniunea Sovietică să renunţe la principiile socialiste. Asemenea observaţii pot încolţi însă numai în minţile partizanilor „războiului rece". Ca să se dezvolte adevărate relaţii de prietenie între state, trebuie să se ducă o politică realistă, să se recunoască că există două lumi — socialistă şi capitalistă.

Fără nici un temei sînt flecărelile răspîndite de imperialişti că U.R.S.S. ar dori, chipurile, să ajungă la un acord cu S.U.A. cu privire la împărţirea sferelor de influenţă. Aceasta nu este o terminologie a ţărilor socialiste, ci a colonialiştilor, o mentalitate de proprietari de sclavi. Principiile statului sovietic nu permit realizarea unor acorduri cu statele puternice în dauna celor slabe.

Interviul acordat de tovarăşul Hruşciov corespondentului ziarului egiptean „Al-Ahram" aduce o nouă şi preţioasă contribuţie la clarificarea situaţiei în Orientul Apropiat, dovedeşte odată mai mult dorinţa Uniunii Sovietice de a duce o politică de prietenie cu toate popoarele, de a consolida pacea în lumea întreagă.

Sesiunea Academiei Unionale de Ştiinţe Agricole „V. I. Lenin"

La 26 noiembrie s-a deschis la Moscova sesiunea Academiei Unionale de Ştiinţe Agricole „V. I. Lenin" închinată celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

La sesiune participă oameni de ştiinţă din U.R.S.S., China, Cehoslovacia, R. D. Germană, Bulgaria, Ungaria, Polonia, Anglia, Franţa, Romînia şi din alte ţări. Din partea R.P. Romîne participă la sesiune acad. G. Ionescu-Siseşti.

* *

Ziarul „Minciju Cioson" reproduce o ştire a agenţiei sudcoreene „Habton Thonsin", în care se arată că comandamentul militar american şi autorităţile sudcoreene rechiziţionează de la ţărani suprafeţe întinse de pămînt pentru construcţia de obiective militare.

— Cînd eu am atîtea de semănat, unde ar mai avea loc şi agricultura?

* * *

Din nou despre ce materiale trebuie să folosim în construcţiile agricole

(Urmare din pag. 3-a)

culturii să nu se admită decît un număr foarte restrîns de sortimente de piese (3-5) cu care însă, prin diferite asamblări, să se poată realiza scheletul construcţiilor pentru diferite destinaţii (zootehnic, înmagazinare sau remizare). 4. În aceste condiţiuni confecţionarea acestor piese poate şi trebuie organizată pe plan local de industria locală producătoare de materiale de construcţii şi de executanţi.

Trebuie arătat că pe această linie s-au şi făcut primii paşi, însă diferitele piese proiectate şi experimentate la şantierele S.M.T. Ceacova, gospodăria de stat Sînandrei, gospodăria colectivă Dragalina etc. nu satisfac încă pe deplin deziderate de mai sus. Eforturile constructorilor din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii vor continua pînă la soluţionarea din punct de vedere tehnic a acestor probleme. De aceea la întrebarea cu ce materiale să construim: prefabricate, materiale clasice sau locale, noi răspundem, atît cu materiale de provenienţă locală cît şi cu prefabricate şi materiale aşa-zise clasice, cu condiţia ca acestea din urmă să fie produse local. Cunoscînd că pentru realizarea unui grajd de 100 de vaci sînt necesare circa 150 vagoane de material, ne dăm lesne seama de importanţa pe care o are organizarea pe plan local a producţiei de materiale. Trebuie arătat însă că volumul de materiale produs prin industria locală, prin întreprinderi anexe organizaţiilor constructoare, sau prin gospodăriile agricole de stat şi colective, este foarte scăzut. Această gravă lipsă contribuie în cea mai mare măsură la scumpirea excesivă a construcţiilor, chiar în condiţia realizării lor cu sisteme constructive obişnuite. De aceea, este necesară grabnica organizare pe plan local, la un nivel corespunzător nevoilor agriculturii, a producţiei de cărămidă, ţiglă, var, a extracţiei de piatră, de agregate şi a recoltării stufului. Din practică rezultă că o bucată de cărămidă produsă local costă între 20-25 bani, faţă de preţul mediu de 50 bani cît revine cărămida adusă din fabrici; iar în componenţa preţului de cost al agregatelor, valoarea transporturilor reprezintă 80%. Numai din aceste două exemple putem deduce importantele economii de transporturi ce se pot obţine, cunoscînd că agregatele şi cărămida reprezintă circa 60% din greutatea totală a materialelor ce intră într-o construcţie. În această ordine de idei, apare clar şi raţiunea organizării prefabricatelor de beton armat pe plan local: oţelul beton şi cimentul ce trebuie aduse din fabrici reprezintă numai 20% din greutatea pieselor, restul de 80% fiind agregate care se găsesc local.

Din cele arătate rezultă că efortul principal în scopul ieftinirii construcţiilor trebuie îndreptat în direcţia organizării pe plan regional, raional sau direct pe şantiere a tuturor materialelor şi prefabricatelor necesare realizării construcţiilor agricole. Paralel cu aceasta, proiectarea trebuie să indice tipurile de prefabricate, uşor de transportat, manipulat şi montat (piese de beton armat, tîmplărie, panouri de stufit etc.) într-un sortiment cît mai restrîns, însă cu o cît mai largă utilizare la toate tipurile de construcţii agricole, prevăzînd în proiecte folosirea la maximum a materialelor produse local.

Consideraţiunile expuse arată numai cîteva aspecte, din care se poate vedea clar că pentru a realiza construcţii de bună calitate şi ieftine în sectorul agricol este necesară traducerea în viaţă a unui ansamblu de măsuri ce trebuie luate pe plan central şi regional.

Prin R. P. Bulgaria

In vizită la Institutul „Mariţa"

După ce am străbătut prin una dintre cele mai pitoreşti regiuni din R.P. Bulgaria ajungem la Plovdiv. De la prima impresie eşti cucerit de oraşul acesta care numără peste 180.000 de locuitori şi care este un mare centru economic şi politic al Bulgariei populare. El este cunoscut în lumea întreagă mai ales prin tîrgurile sale internaţionale. În Plovdiv se desfăşoară şi o intensă muncă de studii şi cercetări în domeniul agriculturii. Aici funcţionează în prezent un institut agronomic cu două facultăţi: agronomie şi hortiviticultură. Atît în oraş cît şi în regiune există şase institute de cercetări agricole: „Mariţa" în sectorul legumicol, institutul din Sadovo în domeniul plantelor de cîmp (îndeosebi cereale), institutul de cercetări pentru cultura tutunului din Plovdiv, pentru hidroameliorații la Tolbuchin, pentru pomicultură la Plovdiv şi la Smolen pentru creşterea animalelor.

Am pornit mai întîi să vizităm institutul „Mariţa". Acesta a luat fiinţă în anul 1930 ca unitate ştiinţifică complexă pentru legume, orez, in, cînepă şi plante furajere. In primii ani însă activitatea de cercetări a fost restrînsă, numărul colaboratorilor ştiinţifici ajungînd abia la 5.

După eliberarea ţării, munca de cercetări s-a lărgit mult. Au fost create secţii noi ca, de pildă, cele de agrotehnică şi irigaţia plantelor agricole, protecţia plantelor etc. Reorganizarea institutului din anul 1956 a adus la specializarea actuală: legume şi orez.

Pentru cercetările ştiinţifice privind cultura legumelor, în afară de baza ştiinţifică de la Plovdiv, institutul mai are încă două staţiuni experimentale (la Gornia — Oriahoviţa şi la Negovan — Sofia). Pentru cartofi există un cîmp experimental special la Coprivşciţa. Problemele legate de cultura orezului sînt studiate la sediul institutului care dispune de 300 de hectare, din care jumătate pentru cîmpurile experimentale, iar cealaltă jumătate destinată culturii mari.

Astăzi institutul are următoarele secţii ştiinţifice: 1). Ameliorare şi producere de seminţe, 2). Agrotehnică, irigaţii şi mecanizare, 3). Sere şi răsadniţe, 4). Protecţia plantelor, 5). Agrotehnica şi ameliorarea orezului. De asemenea, mai există un laborator de biochimie, fiziologie şi tehnologie, iar în prezent se proiectează unul pentru economie. Numărul colaboratorilor ştiinţifici cu pregătire superioară, printre care amintim pe academicianul Dascalov şi inginerul P. Popov, este de 15, iar al tehnicienilor şi muncitorilor ajunge la 150.

— Cea mai mare bogăţie a institutului, — ne spune cercetătorul principal Stoian Hristov — o constituie crearea a 50 de soiuri şi hibrizi de legume raionaţi, dintre care hibrizii de roşii sînt cei mai cunoscuţi şi apreciaţi de cultivatorii noştri.

Despre acest lucru aveam să ne convingem de altfel şi cu prilejul vizitelor făcute în diferite cooperative agricole de muncă, ca cele din Pirvenet, Rijevo — Conare şi altele.

Aşa este, de pildă, hibridul creat prin încrucişarea soiurilor nr. 10 şi Bizon (10xBizon). Datorită precocităţii sale este foarte mult apreciat pentru export. Primele lui fructe se pot culege de obicei la începutul lunii iunie. Este hibridul cel mai răspîndit în Bulgaria. Producţia medie pe care o dă este de 30—40.000 kg la hectar.

Un alt hibrid — Zarea x Komet — este mai productiv ca primul însă ceva mai tardiv. La cooperativa agricolă de muncă din Rijevo — Conare, acest hibrid a dat o producţie medie de 70—80.000 kg la hectar.

Tot la această gospodărie s-a obţinut şi o recolta-record de 248.260 kg de roşii la ha, de pe o suprafaţă de 1 hectar.

În dorinţa de a cunoaşte cît mai bine caracteristicile noilor hibrizi de roşii ne-am interesat şi de slăbiciunile acestora. Am aflat astfel că unii dintre ei rezistă încă slab atacului anumitor dăunători (Septoria alternaria). De aceea munca de ameliorare continuă mai ales în direcţia sporirii rezistenţei lor la atacul dăunătorilor.

Dintre hibrizii de roşii pentru conserve se remarcă cel realizat prin încrucişarea unui soi ameliorat cu unul sălbatic. Numele acestuia este Plovdivska-Konserva. Fructele lui au în medie 60 de grame, se cojesc bine şi conţin cca 7 la sută substanţă uscată. Roşiile obţinute de la acest hibrid se păstrează mult mai bine decît cele ale soiului italian San Marsano şi altora.

Hibridul 10 x Rutjers este mai tardiv, fructele lui se coc în perioada septembrie—octombrie, producţia fiind de 40—50.000 kg la hectar.

Recoltele mari de roşii care uneori au ajuns la 80—130.000 kg la hectar obţinute de la hibrizii mai sus arătaţi se datoresc şi creării unui agrofond superior care se caracterizează mai ales printr-o masivă folosire a îngrăşămintelor naturale (50—60 tone la hectar) şi a celor minerale (800 kg superfosfat, 400 kg nitrat de amoniu, pînă la 200 kg sulfat de potasiu la hectar) şi prin irigaţii (10—12 irigări cu o normă de 3—400 m.c. de fiecare irigare).

In Bulgaria se lucrează în prezent, pe scară largă, la crearea soiurilor de roşii fie timpurii, fie tîrzii, deoarece din punct de vedere comercial acestea prezintă interesul cel mai mare.

O atenţie deosebită se acordă şi ameliorării ardeiului. Cel mai productiv soi de ardei gras, cu gust dulce şi forma alungită, este Sivria 600, care dă o producţie medie de 35.000 kg la hectar. In gospodăriile care aplică o agrotehnică corespunzătoare nu sînt rare cazurile cînd se obţin chiar 70.000 kg la hectar. Soiul cel mai bine apreciat la export, mai ales de cehi şi de austrieci, este soiul Kalinkov 800 7, productiv, cu fructul mare, dulce. Din cele două soiuri, Kalinkov şi Sivria s-a creat un hibrid mai precoce şi mai productiv decît părinţii.

Pentru conserve sînt mai bune soiurile de ardei Pazardjisca Kapia 794 şi Curtovsca Kapia 1619 destinate de asemenea pentru export şi pentru prepararea murăturilor. Soiuri speciale pentru ardei bola dulce sînt: Gorogled 6 şi Novodelsca Kapia 379.

Dintre celelalte soiuri de legume create de institut se remarcă la vinete soiul nr. 12 şi hibridul nr. 12 x Delicates, timpuriu şi productiv. La varză soiurile Kiuse 17, Likurişka 7 şi Dăbensco 5 care dau fructe în greutate de 4—5 şi chiar 7 kg.

Dintre soiurile de ceapă (arpagic) amintim: Plovdiski 10 pentru regiunile sudice şi Liascovschi 58 pentru partea nordică a ţării. Ceapă de apă de bună calitate se obţine din soiurile Asenovgradska 5 şi Ispanska 482.

In ceea ce priveşte pepenii verzi, cei mai căutaţi care produc 20—30.000 kg la hectar sînt cei din soiurile Mramorni 17 şi „locală ameliorată". Soiurile de pepeni galbeni Piersliski 5, Plovdiski Banane şi hibridul creat între aceste soiuri, care dă fructe dulci, deosebit de aromate, sînt de asemenea mult cerute de consumatori.

La fasole se remarcă hibridul Nikos rezultat din soiurile Ţucără neagră şi Ierusalimski, foarte productiv (15—20.000 kg la hectar).

Remarcabile sînt şi rezultatele obţinute de institut în producerea seminţelor de legume. In acest scop au fost elaborate metode noi pentru a ajuta cooperativelor agricole de producţie şi gospodăriilor agricole de stat în obţinerea seminţelor heterozis la roşii şi ardei. A fost stabilită şi agrotehnica necesară producerii seminţelor de varză tîrzie. S-a studiat de asemenea semănatul mazării în preajma iernii. Au fost găsite metode eficace de luptă împotriva dăunătorilor legumelor şi stabilită suprafaţa cea mai potrivită de irigat, normele şi termenele respective pentru cele mai importante legume. Au fost lămurite de asemenea multe probleme în legătură cu exploatarea serelor. De atenţie mare se bucură şi folosirea ghivecelor nutritive.

Cercetătorii bulgari îşi duc activitatea nu numai pe cîmpurile experimentale şi în laboratoare. Ei se preocupă în mod deosebit de introducerea în producţie a rezultatelor obţinute, problemă cu care la noi unii colaboratori ştiinţifici sînt de acord doar... principial.

Părerea noastră că munca ştiinţifică se termină atunci cînd se concretizează în producţia sporită în cultura mare a fost confirmată de altfel şi în R.P. Bulgaria. Oamenii de ştiinţă de la Institutul „Mariţa" urmăresc experienţele lor la cooperativele agricole de muncă, îndrumă pe unele din ele în aplicarea rezultatelor ştiinţifice şi dau consultaţii preţioase în rezolvarea feluritelor probleme legate de cultura legumelor. De o îndrumare mai intensă se bucură cooperativele din Kurtovo-Conare, Novo-Zagersko, Sadievo şi altele.

„Era gata să ne închidem bloc-notesurile şi să pornim.

— S-a întîmplat, în mod regretabil — ne spune Tudor Ghencev, redactorul şef adjunct al ziarului „Za Kooperativno Zemedelie", însoţitorul nostru, — că au fost uitate soiurile de orez.

Notăm: „printre numeroasele soiuri de orez care sînt urmărite la institut, dintre care multe chineze şi italiene, s-au remarcat totuşi creaţiile de la „Mariţa": Pembe 62 şi Krastoska II—15 A care dau recolte constante de 3.500—4.000 kg în medie la hectar".

Şi încă un lucru demn de subliniat: în prezent se experimentează soiuri chineze care „nu stau sub apă", ci „se udă" „din cînd în cînd.

Ne-am interesat apoi de asolamentele aplicate la cultura orezului. Iată unul dintre acestea: În primul şi al doilea an amestec de ierburi (lucernă, trifoi, raigras francez etc.), anul III orez şi anul IV prăşitoare (cartofi, floarea-soarelui).

In sfîrşit, am pornit printre parcelele cîmpurilor experimentale, am admirat şi fotografiat semincerii de roşii din soiul nr. 10, cîmpul de combinaţii pentru obţinerea de heterozis la ardei, hibridul de ardei de perspectivă neraionat încă Kalincov x nr. 1005. In continuare am degustat hibridul de pepene galben Piersliski 5 x Plovdiski Banane foarte aromat, aşa cum ne fusese prezentat în cadrul convorbirii.

Am plecat de la institutul „Mariţa" plăcut impresionaţi de amabilitatea cu care am fost înconjuraţi şi totodată mulţumiţi că am avut prilejul să cunoaştem atîtea lucruri noi şi folositoare pe care dorim să le împărtăşim şi legumicultorilor noştri.

Ing. O. FENEŞAN

TIMPUL PROBABIL

pentru zilele de 30 noiembrie, 1 şi 2 decembrie

Vremea se va răci treptat cu deosebire în jumătatea de nord-vest a ţării. Cerul va fi schimbător, mai mult noros în Ardeal şi Moldova unde vor cădea precipitaţii temporare. Vînt slab pînă la potrivit din sectorul nord-vestic. Temperatura aerului în scădere, mai accentuată în nord-estul ţării. Maximele vor oscila între zero şi 8 grade, iar minimele între minus 5 şi plus 5 grade. Dimineaţa ceaţă locală. Temperatura solului în scădere în Ardeal şi Moldova unde umezeala va fi în creştere. În restul ţării temperatura şi umezeala solului staţionare.

În nordul Ardealului şi Moldova îngheţ moderat noaptea.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1 Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".